

ปีที่ 21

วิชา ภาษาไทย (O NET)

โดย อ.กิจมาโนชญ์ โรจนทรัพย์ (ครูลีลลี่)
โรงเรียนวิทย์ศิลป์ PINNACLE และ สถาบัน JIA

การพูด

การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น อาจเกิดจากศิลปะประจำตัว และการฝึกอบรมให้รู้ และเข้าใจหลักการ และกฎเกณฑ์ต่าง

การพูดที่มีประสิทธิภาพ การพูดที่มีประสิทธิภาพ ผู้พูดต้องมีความสามารถเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

๑. มีความรู้ในเรื่องที่จะพูด
๒. มีวัตถุประสงค์ในการพูด
๓. รู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง ว่าผู้ฟังระดับใด ประกอบอาชีพประเภทใด
๔. รู้จักวิเคราะห์โอกาสที่จะพูด ต้องเข้าใจถูกต้องว่า โอกาสที่จะพูดนั้นต่อเนื่องกันกับกิจกรรมใด หรือเนื่องในโอกาสใด
๕. สามารถรวบรวมเนื้อหา ได้ตรงประเด็นเหมาะสมกับผู้ฟังและโอกาส เช่น ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ตัวเลข สถิติ
๖. สามารถพูดได้ชัดเจน ถูกต้องตามอักขรวิธีและภาษานิยม
๗. มีบุคลิกลักษณะน่าเชื่อถือ
๘. รู้จักสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเอง

มารยาทในการพูด แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. มารยาทในการพูดระหว่างบุคคล
๒. มารยาทในการพูดในที่สาธารณะ

มารยาทในการพูดระหว่างบุคคล

๑. เป็นเรื่องที่ทั้งสองฝ่ายมีความสนใจหรือพอใจร่วมกัน
๒. ไม่สอดแทรกเมื่อเขาพูดยังไม่จบ เมื่อมีโอกาสพูดก็ไม่พูดนานเกินไป
๓. พูดตรงประเด็น
๔. เคารพในความคิดเห็นของผู้อื่นตามสมควร
๕. ไม่ถามเรื่องส่วนตัวที่ทำให้คู่สนทนาลำบากใจ
๖. ต้องคำนึงถึงโอกาสและสถานการณ์ในขณะที่พูด
๗. ไม่แสดงตนทำนองยกตนข่มท่านและหลีกเลี่ยงการกล่าวร้าย หรือการนินทาผู้อื่น
๘. ควบคุมอารมณ์ในขณะที่สนทนา หลีกเลี่ยงคำโต้แย้งที่รุนแรง
๙. สร้างบรรยากาศที่ดี หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงไมตรีจิตต่อผู้ร่วมสนทนา มีท่าทีมีชีวิตชีวา
๑๐. ไม่ใช้คำหยาบคาย ใช้ภาษาที่สุภาพ ถ้าจะใช้คำคะนองต้องใช้ให้เหมาะสมแก่กาลเทศะและบุคคล
๑๑. ใช้เสียงดังพอสมควรและเหมาะสม
๑๒. มองหน้าผู้ฟังอย่างเป็นมิตรและมองผู้ร่วมสนทนาอย่างทั่วถึง ประสานตากับผู้ฟังได้บ้าง แต่ไม่นานหรือบ่อยเกินไป

มารยาทในการพูดในที่สาธารณะ

๑. ควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย เหมาะแก่โอกาสและสถานที่
๒. ควรมาถึงสถานที่พูดให้ตรงตามเวลา หรือก่อนเวลาเล็กน้อย
๓. ควรแสดงความเคารพต่อผู้ฟังตามธรรมเนียมนิยม เช่น ไหว้ หรือก้มศีรษะ เมื่อก่อนจะเริ่มพูดและเมื่อพูดจบ
๔. ไม่แสดงกิริยาอาการอันไม่สมควรต่อหน้าที่ประชุม เช่น ทักทายผู้หนึ่งผู้ใดเป็นการส่วนตัว แทะ เกา คิ้ว ล้วง ฯลฯ
๕. ใช้คำพูดที่ทำให้เกียรติแก่ผู้ฟังเสมอ ไม่ว่าผู้ฟังจะมีคุณวุฒิต่างไร อาชีพอะไร
๖. ไม่พาดพิงถึงเรื่องส่วนตัวของบุคคลอื่นในที่ประชุม
๗. ละเว้นการพูดหยาบ โหลนหรือตลกคะนอง
๘. พูดเสียงดังพอเหมาะสมกับสถานที่
๙. ไม่ควรพูดเกินเวลาที่กำหนด หรือจบก่อนถึงเวลานานเกินไป

การพูดขั้นพื้นฐาน

สรุปความสำคัญ

สิ่งแรกที่เราควรคำนึงถึงในการพูด คือ จรรยาบรรณ และการใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับบุคคลสถานที่ และโอกาส ดังคำที่สุนทรภู่กล่าวไว้ว่า

เป็นมนุษย์สุดนิยมเพียงลมปาก   จะได้ยากโหยหิวเพราะชีวหา
แม้พูดดีมีคนเขาเมตตา   จะพูดจางพิเคราะห์ให้เหมาะสม

การพูดระหว่างบุคคล การพูดระหว่างบุคคลที่สำคัญ ได้แก่

๑. **การทักทายปราศรัย** คนไทยได้ชื่อว่า เป็นผู้ที่มีอัธยาศัยไมตรีอันดีเยี่ยม มีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ จนเป็นที่กล่าวขวัญของชาวต่างประเทศว่า “เป็นดินแดนแห่งการยิ้ม” ลักษณะการทักทายปราศรัยที่ดี มีดังนี้ คือ

๑. หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงอาการยินดีที่ได้พบผู้ที่เราทักทาย
๒. กล่าวคำปฏิสันถารที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม เช่น สวัสดีครับ (ค่ะ)
๓. แสดงกิริยาประกอบคำปฏิสันถารตามความเหมาะสมกับบุคคล สถานที่และโอกาส เช่น ยิ้ม ผงกศีรษะ จีบมือ จีบแขน ตบไหล่เบาๆ เป็นต้น
๔. ข้อความที่ใช้ในการทักทาย ควรเป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดความสบายใจด้วยกันทั้งสองฝ่าย
๕. การทักทายผู้มีอาวุโส นิยมกระทำความเคารพด้วยการไหว้ และก้มศีรษะลง

๒. การแนะนำตัวเอง

การแนะนำตัวเองเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน   แนวทางในการแนะนำตนเอง คือ

- บอกชื่อ นามสกุล
- บอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเรานั้นที่สุด ไม่พูดอ้อมค้อม อดตัว หรือ ถ่อมตัว
- บอกวัตถุประสงค์ในการแนะนำตัวถ้ามี (ถ้ามี)

โอกาสที่จะแนะนำตนเอง มีอยู่หลายโอกาส เช่น

- การพบปะสนทนากับบุคคลอื่น
- ในงานเลี้ยงสังสรรค์
- การไปพบปะเจรจาจากิจธุระ
- การไปขอสัมภาษณ์ผู้ใหญ่ หรือสมัครงาน
- ในการประชุมกลุ่มย่อย หรือการอภิปรายในกลุ่มเล็กๆ

การแนะนำตนเองในการพบปะสนทนากับบุคคลอื่นในที่สาธารณะ

การแนะนำตนเองในการพบปะสนทนาในที่สาธารณะนั้น มักจะมีการสนทนาหรือการพูดจากันเล็กน้อยขึ้นมาก่อน แล้วจึงแนะนำตนเอง

การแนะนำตนเองในงานเลี้ยง

ก่อนจะมีการแนะนำตนเองนั้น มักจะเริ่มด้วยการแสดงสีหน้า ท่าทาง ซึ่งแสดงอาการเป็นมิตร การช่วยเหลือ การให้บริการซึ่งกันและกันก่อน แล้วจึงแนะนำตนเอง ควรใช้ความระมัดระวัง ไม่ยกชื่อตำแหน่งหรือสถานที่ทำงาน อันจะทำให้ตนเองเด่น จนคู่สนทนาารู้สึกด้อย สำหรับคู่สนทนา เมื่อมีผู้แนะนำตนเองแล้ว ควรกล่าวแนะนำตนเองบ้าง ไม่ควรอ้าอึ้ง จะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งไม่สบายใจ เป็นการเสียมารยาท

การแนะนำตนเองในการเจรจาธุรกิจ

- บอกชื่อ นามสกุลอย่างชัดเจน
- บอกตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเราอย่างสั้นๆ ที่สุด
- บอกวัตถุประสงค์เกี่ยวกับกิจธุระ

การแนะนำตนเองเมื่อไปขอสัมภาษณ์ผู้สูงกว่าตน ควรปฏิบัติดังนี้

๑. แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบว่า ตนเป็นใคร ได้นัดไว้และมาตามเวลา
๒. เมื่อได้รับอนุญาตให้เข้าพบแล้วควรเคารพประตูเบาๆ และเมื่อได้ยินเสียงอนุญาตให้เข้าไปได้ ควรไหว้แสดงความเคารพ แล้วกล่าวแนะนำตนเอง บอกจุดประสงค์และหัวข้อที่ขอสัมภาษณ์อีกครั้ง
๓. พูดสั้นๆ สุภาพ แต่ครบกระบวนการ

การแนะนำตนเองในกลุ่มย่อย ควรปฏิบัติดังนี้

๑. บอกชื่อ นามสกุล
๒. บอกชื่อสถาบันที่ตนเองสังกัด
๓. การสนทนา

การสนทนา หมายถึง การคุยกัน ปรีกษาหารือกัน หรือ การที่บุคคลสองคนหรือมากกว่านั้น พูดจาเพื่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์ระหว่างกัน

การสนทนาระหว่างบุคคลที่รู้จักคุ้นเคย ควรคำนึงถึงข้อต่อไปนี้

- การเลือกเรื่องที่จะสนทนา มีข้อควรปฏิบัติที่สำคัญๆ ดังต่อไปนี้
- ๑) เลือกเรื่องที่ตนเองและคู่สนทนามีความรู้และความสนใจร่วมกัน
  - ๒) เลือกเรื่องที่เป็นเหตุการณ์ปัจจุบันหรือกำลังเป็นข่าวอยู่
  - ๓) เลือกเรื่องที่เหมาะสมแก่กาลเทศะและเหตุการณ์
  - ๔) เลือกเรื่องที่เหมาะสมกับวัย เพศ และอาชีพของผู้สนทนา

ธรรมชาติของภาษา

ความรู้ทั่วไปและลักษณะของภาษาไทย

๑. ภาษาไทยเป็นคำที่มีพยางค์เดียว : เป็นคำพยางค์เดียวที่ออกเสียงสั้นเข้าใจง่ายและชัดเจน และมีวรรณยุกต์กำกับได้ เช่น พ่อ แม่ ลุง ป้า น้า อา พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย ไป มา นั่ง นอน พุด กิน ปีน หมู หมา กา ไก่ นก เป็ด งู วัว ควาย เสือ ลิง ค่าง เสือ ผ้า มีด ถ้วย ชาม ไร่ นา ฯลฯ

๒. ภาษาไทยแท้มีตัวสะกดตามมาตรา : มาตราตัวสะกดของไทยมี ๘ มาตรา เช่น

แม่กก ใช้ “ก” เป็นตัวสะกด ได้แก่ มาก ปาก ยาก ฯลฯ

แม่กบ ใช้ “บ” เป็นตัวสะกด ได้แก่ พบ จบ รบ ฯลฯ

แต่ถ้าคำไทยที่ยืมมาจากภาษาอื่น จะสะกดไม่ตรงตามมาตรา ได้แก่ เลข โจรค เมฆ กิจ ราช ก๊าซ รัฐ ฤทธิ์ รด บาท พุช รูป ภาพ ลาก คุณ การ มาศ กาฬ ฯลฯ

๓. ภาษาไทยแท้จะไม่มีคำรันต์ ยกเว้น ๓ คำนี้

ผีว้ แปลว่า .....

มาห้ แปลว่า .....

เยียร้ แปลว่า .....

คำไหนมีตัวกรันต์ถือว่าไม่ใช่คำไทยแท้ เช่น จันทร์ อัจฉริยะ ศิลป์ ฯลฯ

๔. ภาษาไทยมีรูปสระวางไว้หลายตำแหน่ง

๔.๑ ข้างหน้าพยัญชนะ เช่น ใจ เกย์ โด ไป ฯลฯ

๔.๒ ข้างหลังพยัญชนะ เช่น จะ มา หา ป้า ฯลฯ

๔.๓ ข้างบนพยัญชนะ เช่น ก็ ปี ดี คือ ผ่า ตัด ฯลฯ

๔.๔ ข้างล่างพยัญชนะ เช่น ครู ดู บุ รู ฯลฯ

๕. คำเดียวมีความหมายหลายอย่าง : คำ ๑ คำ มีความหมายหลายอย่าง หน้าที่ของคำก็เปลี่ยนไปด้วย ต้องสังเกตบริบท เช่น

“ครูสงสัยว่าฉันว่าเธอเมื่อครูนี”

“ว่า” คำแรกเป็น กริยา สันธาน

“ว่า” คำที่สองเป็น กริยา สันธาน

๖. ภาษาไทยเป็นภาษาเรียงคำ : ถ้าเปลี่ยนตำแหน่งคำ ความหมายจะเปลี่ยนไปด้วย เช่น นอนหลับ กับ หลับนอน ลูกมด กับมดลูก

“พี่ชายฉันจะกินอยู่กับพี่ชายของเธอ” หมายถึง .....

“พี่ชายฉันจะอยู่กับพี่ชายของเธอ” หมายถึง .....

๗. การเห็นหน้าหน้าจะวางไว้ที่คำแรก : ต้องการเน้นอะไร ในประโยคให้วางไว้หน้าประโยคเลย เช่น
“ที่บ้านฉันน้ำท่วม” เน้นว่า ..... ไม่ได้เน้นที่อื่น
“ขนมครกฉันกินเอง” เน้นว่า ..... ไม่ได้เน้นกินอย่างอื่น

๘. คำหลักอยู่หน้า คำขยายอยู่หลัง : คำขยายไม่ว่าจะเป็นคำหรือวลีจะวางไว้หลังคำหลัก เช่น
“วันนี้คนไข้มากจริงๆ นะคะคุณหมอ” มาก ขยาย คำว่า .....
แต่ยกเว้นบางคำที่คำขยายวางหน้าคำหลัก : ผู้สูงศักดิ์ เลิศรส ล้ำค่า บางคน มากหมอมากความ อย่าง
ทำอย่างนี้

๙. ภาษาไทยเป็นภาษาดนตรี : ภาษาไทยมีระดับเสียงสูงต่ำที่เราเรียกว่าวรรณยุกต์นั่นเอง ถ้าเปลี่ยน
เสียงวรรณยุกต์จะเปลี่ยนความหมายด้วย

เช่น ขาว ข่าว ข้าว (White, News, Rice)

“ตะลิ่งเหลียวเปลียวเปล่าให้เหงาหงิม

สุชลปริ่มเปี่ยมเหยาะเฝ้าเฝ้าผอย”

(นิราศอิเหนา)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า การใช้เสียงสูงต่ำสลับกันทำให้มีความไพเราะ

๑๐. ภาษาไทยมีวรรณตอน ภาษาพูดมีจังหวะ : วรรณตอนเป็นเรื่องสำคัญในภาษาไทย เพราะ
ภาษาไทยมีวิธีเขียนคำติดกันไม่มีการเว้นระยะระหว่างคำเหมือนภาษาอังกฤษ ถ้าเราเขียนเว้นวรรณตอนผิดจะ
ทำให้เสียความหรือสื่อสารกำกวม เช่น

“ป่าขามูมีใหม่” มีสองความหมาย ถ้าเราแบ่งวรรณตอนผิดจะมีความหมาย

๑. ....

๒. ....

๑๑. ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีลักษณนาม : โดยจะวางลักษณนามไว้ข้างหลังจำนวนนับหรือคำนาม เช่น
ผ้า ๒ ผืน ช้างเชือกนี้ กระดาษรีมนี่

๑๒. ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับ : ภาษาไทยนิยมใช้คำให้เหมาะกับบุคคลโดยเฉพาะในเรื่องการ
การวะผู้อาวุโส ต้องใช้ภาษาให้เหมาะกับวัย วุฒิลำดับญาติ ลำดับชั้นการปกครอง จนถึงขั้นสูงสุด จึงมีการใช้
ราชาศัพท์ในภาษาไทย

๑๓. ภาษาไทยมีคำพ้องเสียง, พ้องรูป :

คำพ้องเสียง คือ เสียงเหมือนกัน แต่ตัวอักษรที่เขียนต่างกัน ความหมายก็ต่างกันด้วย

เช่น กาน = ตัดให้เตียน
กาพ = คำ
กาล = เวลา
การ = งาน
การณฺ์ = เหตุ
กานต์ = ที่รัก
กาญจน์ = ทอง

อ่านออกเสียงว่า “.....”

คำพ้องรูป คือ รูปเหมือนกัน แต่ออกเสียงต่างกัน

กลอนคำพ้องรูป :

“อย่างหวงแหงจกแหงให้แก่เรา พอลมเพลากี่เพลาลงสายัณฑ์
วัดเขมาโกฐเขมาเพลาก็มี จากที่นี่ไปถึงป่าเพลายืน
ที่ริมเพิงเสลาภูผาใหญ่ ล้วนกอไผ่ลำส้านเสลาเห็น
หัดบวกปูนโบเสมอว่าจะเป้น หน้าโศเด็ปลูกเสมอเพราะตา
บ่าวพระยารามคำแหง ชื่ออ้ายแดงตกร้าทำหน้าที่
ผอบดั่งผอบทองเป้นสองแคว กล่าวดูแลสองเขื่อนอย่าเพื่อนหวง”

๑๔. ภาษาไทยมักจะมีคำบางคำ : (ส่วนมากจะเป็นภาษาพูด) เช่น

สุดา : “ฉันจะไปตลาดเธออยากได้อะไรไหม”

มาลี : “กลัว”

(คำตอบของมาลีสั้นๆ แต่ละคำว่า “.....” จริงๆ ต้องพูดว่า “.....”)

๑๕. ภาษาไทยมีคำแสดงอารมณ์ : นั่นคือคำอนุภาคนั่นเอง เอาไว้เสริมตอนที่ท้ายประโยคเพื่อบอกความต้องการและความหมายให้ชัดยิ่งขึ้น เช่น เถอะ เถิด น่า นะ เถอน่า ละ ละ ซิ จ๊ะ คะ ครับ ไว้ย ฯลฯ

“อย่าออกไปนะ” (คำสั่ง)

“ไปหน่อยน่า” (ขอร้อง)

“เธออยากได้อะไรไป (อนุญาติ)

๑๖. ภาษาไทยมีการลงเสียงหนักเบา : การออกเสียงในภาษาไทยมีเสียงหนักเบาไม่เท่ากันทุกพยางค์

๑. ถ้าเป็นคำ ๒ พยางค์ พยางค์หน้าจะเสียงเบา พยางค์หลังจะเสียงหนัก เช่น กะทิ มะม่วง ระยอง มะพร้าว แต่วะวัง! สะสม กะแกมพ์ (ลงเสียงหนักทั้ง ๒ พยางค์)

๒. ถ้าเป็นคำ ๓ พยางค์ พยางค์หน้าและพยางค์ท้ายสุดจะลงเสียงหนัก พยางค์อื่นถ้ามีตัวสะกดหรือถ้าไม่มีตัวสะกดแต่ผสมสระเสียงยาว ก็สามารถลงเสียงหนักได้ เช่น ลักษณะ มัคคุเทศก์ ฯลฯ จะลงท้ายพยางค์ “ลัก” ก็บจะลงพยางค์ “มัก” ด้วย

สรุป ทุกคำจะลงเสียงหนักที่พยางค์สุดท้าย และพยางค์อื่นถ้าเป็นคำครุก็ลงเสียงหนักไปด้วย

๑๗. หน่วยของภาษาไทยมีจากเล็ก → ใหญ่ :

พยางค์ → ..... → ..... → .....

๑๘. ภาษาไทยมีการสร้างคำใหม่โดยการประสมคำ : ปัจจุบันมีการยืมภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้
วิวัฒนาการของโลกก้าวไปไกล ศัพท์ประกอบใหม่จึงเกิดขึ้นมากมาย ภาษาไทยเราจึงสร้างคำใหม่โดยการ
ประสมคำ เช่น วิทญูคิดตามตัว โทรศัพทที่มีถืออ้อ เข้มขัดนิรภัย จานดาวเทียม ฯลฯ

๑๙. ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด : ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำเพื่อบอกเพศ พจน์ กาล

เช่น ฉันกินขนมไหว้พระจันทร์

พวกเรากินขนมไหว้พระจันทร์

ฉันกินขนมไหว้พระจันทร์เมื่อวานนี้

ไม่ว่าประธานเอกพจน์, พหูพจน์ หรือเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วในอดีต แต่ “กิน” ก็เขียนรูป
เหมือนเดิม แต่ภาษาอังกฤษ I eat moon cake. ถ้ากินเมื่อวานนี้ I ate moon cake yesterday.

๒๐. การที่เสียงๆ หนึ่งหมายความว่าอย่างไร เป็นเรื่องของการตกลงกันของคนแต่ละกลุ่ม แต่ละพวก
เช่น ผู้ให้กำเนิดบุตร คนไทยเรียกว่า แม่ คนจีนเรียกว่า มาม๊า คนอังกฤษเรียก มามี่ (Mommy) คนฝรั่งเศส
เรียกว่า मामอง (Maman)

๒๑. มีคำจำนวนหนึ่งมีเสียงสัมพันธ์กับความหมาย เช่น คำเลียนเสียงที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ : เพล้ง
โครม ปัง กริ่ง กา เหมียว ตู้กแก ตู้กๆ ิ่ง ฉาบ ฯลฯ

๒๒. หน่วยในภาษาประกอบกันเป็นหน่วยใหญ่ขึ้น เช่น

ฉันชอบกระโปรง

ฉันชอบกระโปรงสีแดง

ฉันชอบกระโปรงสีแดงที่แม่ซื้อ

ฉันชอบกระโปรงสีแดงที่แม่ซื้อให้ในวันเกิด

ฉันชอบกระโปรงสีแดงที่แม่ซื้อให้ในวันเกิดมากจริงๆ ค่ะ

๒๓. ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ภาษาใดไม่มีการ
เปลี่ยนแปลงอีกแล้วจะถือว่าเป็น “ภาษาตาย” เช่น ภาษาสันสกฤต ภาษาละติน

สาเหตุที่ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลง

๑. การกร่อนเสียง คือการตัดเสียง เช่น หมากม่วง → ..... หมากพร้าว →
..... ตัวเข้ → ..... สายคือ → ..... สาวโก้ → ..... ตาวัน →
..... ตาปู → .....

๒. การกลืนเสียง คือการรวมเสียง เช่น ดิฉัน → ..... อย่างไร → ..... อย่าง
นั้น → ..... อย่างนี้ → ..... ฯลฯ

๓. การตัดคำ คือ ละคำบางคำ พูดย่อให้สั้นลง เช่น มหาลัย หอชม โรงเรียน วิศวะ ถาปัด คอนโด ฯลฯ

๔. อิทธิพลภาษาอื่น ภาษาไทยปัจจุบันมีคำทับศัพท์จากภาษาอังกฤษมากและรูปประโยค ภาษาไทยปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากภาษาอังกฤษมาก เช่น

“ข้าพเจ้าสนใจในการปลูกทวน์เฮาส์”

“ดิฉันรู้สึกชอบอาหารจานด่วน”

๕. ความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันเทคโนโลยีก้าวเร็วมากเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว โลกยังไม่เจริญเท่าทุกวันนี้ ปัจจุบันมีคำใหม่ๆ ใช้ เช่น วิทยุติดตามตัว โทรศัพท์มือถือ จานดาวเทียม ฯลฯ

ลักษณะที่ควรสังเกตของภาษา

๑. **ธรรมชาติของภาษา** หมายถึง ลักษณะสากลที่ภาษาต่างๆ ในโลกมีเหมือนๆ กัน ไม่ได้เป็นลักษณะของภาษาใดภาษาหนึ่ง มีดังนี้

ก. ภาษาใช้เสียงสื่อความหมาย

- **ภาษาความหมายอย่างกว้าง** หมายถึง การแสดงออกเพื่อสื่อความหมาย โดยมีระบบมีกฎเกณฑ์ที่เข้าใจกันได้ระหว่าง ๒ ฝ่าย ไม่ว่าจะป็นระหว่างมนุษย์หรือระหว่างสัตว์

- **ภาษาความหมายอย่างแคบ** หมายถึง ถ้อยคำที่มนุษย์ใช้สื่อความหมาย ผู้ใช้ภาษาจึง ต้องเป็นมนุษย์ เสียงที่ใช้สื่อความหมายจึงต้องเป็นเสียงพูด

เสียง ที่ใช้สื่อความหมายนั้นมีความสัมพันธ์กับความหมายเพียงไร

- คำที่มีเสียงสัมพันธ์กับความหมายมีอยู่เป็นจำนวนน้อย

๑. เกิดจากการเลียนเสียงสิ่งต่างๆ เช่น เพล้ง หูด กา แมว

๒. เสียงสระหรือพยัญชนะในคำนั้นมีความสัมพันธ์กับความหมาย เช่น ราบ นาบ ทาบ ฉาบ สาบ กาบ หมายถึง แบนติดสิ่งที่รองรับ

- คำที่เสียงและความหมายไม่สัมพันธ์กันมีอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นเรื่องของการตกลงกันของคนแต่ละกลุ่มแต่ละพวก เช่น : - พูด ตา มือ เด็ก บ้าน

ข. หน่วยในภาษาประกอบกันเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น

หน่วยที่ย่อยที่สุดในภาษา คือ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์

ค. ภาษามีการเปลี่ยนแปลง

๑. การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์

๒. การเปลี่ยนแปลงความหมาย

สาเหตุที่ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลง

๑. การพูดจาในชีวิตประจำวัน

๒. อิทธิพลจากภาษาอื่น

- เมื่อไปถึงที่นั่นข้าพเจ้าได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น

- หนังสือเล่มนี้ง่ายต่อการเข้าใจ

- ฉันสนใจในวิชาภาษาไทย

- เขาจับแท็กซีไปเชียงใหม่

- เขามาในชุดสีฟ้า เขาถูกเชิญให้ขึ้นร้องเพลงบนเวที

๓. ความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม

๔. การเรียนภาษาของเด็ก

ง. ภาษาต่างๆ มีลักษณะคล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน

ประโยชน์และอิทธิพลของภาษา

๑. ภาษามีความสำคัญ

- ภาษาช่วยสร้างสังคม
- ภาษาช่วยแสดงเอกลักษณ์ของบุคคล
- ภาษาช่วยพัฒนามนุษย์
- ภาษาช่วยกำหนดอนาคต
- ภาษาช่วยจรรโลงใจ

๒. อิทธิพลของภาษาต่อมนุษย์

มนุษย์ตกอยู่ใต้อิทธิพลของภาษาเพราะมนุษย์ไม่ได้คำนึงว่าภาษาเป็นเพียงสัญลักษณ์ใช้แทนสิ่งต่างๆ เท่านั้น

พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการสื่อสาร

สรุปความสำคัญ :

ความหมายของการสื่อสาร การสื่อสาร หมายถึง การติดต่อระหว่างมนุษย์ด้วยวิธีการต่างๆ อันทำให้ฝ่ายหนึ่ง เกิดการตอบสนองขึ้นเป็นการสื่อสารที่สัมฤทธิ์ผลสมบูรณ์ประสงค์

องค์ประกอบของการสื่อสาร :

การสื่อสารประกอบด้วย

๑. ผู้ส่งสาร หมายถึง ผู้แสดงความมุ่งหมาย ผู้พูด ผู้เขียน

๒. สื่อ หมายถึง ตัวกลางที่นำสารจากผู้ส่งสาร ไปยังผู้รับสาร ได้แก่ ภาษา หนังสือ (จดหมาย ประกาศ บันทึกลง ฯลฯ)

๓. สาร หมายถึง เรื่องราวอันมีความหมายที่ฝ่ายหนึ่งส่ง ไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง

๔. ผู้รับสาร หมายถึง ผู้อ่าน ผู้ฟัง หรือผู้รับความมุ่งหมาย

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภทใหญ่ คือ

๑. วัจนภาษา คือ ภาษาด้อยคำที่ใช้กันโดยทั่วไป

๒. อวัจนภาษา คือ ภาษาที่ไม่ใช่ด้อยคำ แต่เป็นกิริยาอาการ บุคลิกภาพและการแต่งกาย เป็นต้น

อวัจนภาษาที่สำคัญ ได้แก่

๑. **การแสดงทางดวงหน้า** เช่น ใบหน้าเหยเก อาจแสดงความเจ็บปวด ไม่พอใจ ดวงหน้าเคร่งเครียด แสดงความอาจจริงอาจัง คิดไม่ตก กลุ้มใจ ดวงหน้าชื่นบาน แสดงว่ามีความสุขสมหวัง ดีใจ ดวงหน้าบึ้งตึง แสดงว่า โกรธ เกลียด ไม่พอใจ เป็นต้น

๒. **ท่ายืน ท่านั่ง และการทรงตัว** ท่าทางต่างๆ นี้ก็สามารถสื่อความหมายได้เช่นกัน เราจะเข้าใจความหมายได้แม้จะไม่ได้ยินการสนทนา เช่น ยืนโน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย มือประสานกันไว้ข้างหน้า แสดงความนอบน้อม นั่งไขว่ห้าง แสดงความไม่สุภาพ เป็นกันเอง เป็นต้น

๓. **การแต่งกาย** บางครั้งการแต่งกายก็สามารถสื่อสารได้โดยไม่ต้องอาศัยคำพูด เช่น ผู้หญิงที่ใส่ชุดราตรีสีขาว แสดงว่า อาจเป็นเจ้าสาว ไปงานเลี้ยง นอกจากนี้การแต่งกายยังอาจบอกรสนิยม อุปนิสัย ฐานะ ฯลฯ ของผู้สวมใส่ได้อีกด้วย แต่ที่สำคัญจะต้องแต่งกายให้ถูกกาลเทศะและสภาพแวดล้อมของสังคม

๔. **การเคลื่อนไหว** ต้องเหมาะสมกับเนื้อหาของสารและเจตนาในการส่งสาร

๕. **การใช้มือและแขน** ควรให้เหมาะสมถูกต้องจะช่วยเน้นความหมายของสารที่ส่งออกไปด้วยด้อยคำได้มาก เช่น ช่วยบอกขนาด บอกความสำคัญ บอกความซับซ้อน บอกระดับบอกความสัมพันธ์ ฯลฯ

๖. **การใช้สายตา** จะช่วยให้การส่งสารด้วยแววตาหรือสายตาไปยังผู้รับสารมีความหมายเด่นชัดยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสารที่แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ เช่น ความแปลกใจ ความสนใจ ความจริงใจ ความมั่นใจ ความลังเลใจ เป็นต้น

๗. การใช้น้ำเสียง คำพูดคำเดียว เปล่งออกด้วยน้ำเสียงต่างกัน จะสื่อความหมายต่างๆ กันด้วย เช่น เสียงข่มขู่ เสียงนุ่มนวลสุภาพ หรือเสียงเย้ยหยัน เป็นต้น

การที่ผู้สื่อสารและผู้รับสารจะเข้าใจตรงกันและปฏิบัติได้ถูกต้องเมื่อได้รับสารนั้น จำเป็นต้องอาศัยสภาพแวดล้อมบางประการ ตลอดทั้งคุณสมบัติสำคัญของผู้สื่อสารและผู้รับสาร ดังกล่าวได้แก่

การพูด ผู้พูดต้องพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ มีความหมายชัดเจน ไม่คลุมเครือ ใช้วาจาที่สุภาพให้ผู้ฟังสบายใจ ไม่เกิดความรำคาญหรือโกรธเคือง เพราะความโกรธหรือความไม่สบายใจเป็นอุปสรรคสำคัญอย่างหนึ่งในการพูด การฟัง

การฟัง ผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง จับใจความให้ได้ ไม่ทำสิ่งอื่นใดที่เป็นการรบกวนในขณะที่พูดและฟัง และต้องทำใจเป็นกลาง ไม่ใส่ความรู้สึกหรืออารมณ์ในขณะที่ฟัง

การเขียน ผู้อ่านต้องอ่านให้ถูกต้องวรรคตอนและถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าอ่านผิดพลาดอาจทำให้การสื่อสารล้มเหลวลงได้

ระดับของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารย่อมมีลักษณะแตกต่างกันไปตามระดับของบุคคลและกาลเทศะ ลักษณะต่างดังกล่าวมุ่งทั้งวจนภาษาและอวจนภาษา

สำนวนภาษาต่างชนิด

สำนวน คือ โวหาร ทำนองพูด ถ้อยคำที่เรียบเรียง ถ้อยคำที่ไม่ถูกไวยากรณ์ แต่รับใช้เป็นภาษาที่ถูกต้อง สำนวนภาษาที่ใช้มีอยู่หลายชนิด แต่ในที่นี้จะกล่าวเพียง ๓ ชนิด คือ

๑. **สำนวนภาษาสามัญ หรือสำนวนภาษาทั่วไป** หมายถึง สำนวนภาษาสุภาพใช้ในหมู่คนที่มีการศึกษา ใช้ในวงการทั่วไป เช่น วงการราชการ ในสถานศึกษา ฯลฯ เพื่อจะสื่อสารให้ได้ประโยชน์แก่ตนเอง ผู้ร่วมงาน หรือผู้มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน

๒. **สำนวนภาษาการประพันธ์** หมายถึง สำนวนภาษาที่ใช้ตามแบบของการร้อยกรองประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือสำนวนภาษาร้อยแก้ว ซึ่งใช้ในการประพันธ์วรรณกรรม เพื่อมุ่งให้ผู้รับสารเกิดจินตนาการ และเกิดอารมณ์สั่น สำนวนภาษาชนิดนี้มักใช้คำ สำนวน โวหารที่เป็นสุภาษิต หรือคำกล่าวที่คมคายแฝงอยู่อย่างเหมาะสมกับบุคคล เหตุการณ์ และสถานที่ ผู้ประพันธ์หรือผู้ส่งสารต้องใช้ศิลปะสูงจึงจะทำให้เนื้อเรื่องสมจริง

๓. **สำนวนภาษาสื่อสารมวลชนและสำนวนภาษาโฆษณา** สำนวนภาษาชนิดนี้ไม่อาจจัดเป็นภาษามาตรฐานได้ทีเดียว เพราะผู้สื่อสารต้องการใช้ภาษาที่ดึงดูดความสนใจของผู้รับสารเป็นสำคัญ และไม่ได้เคร่งครัดเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์มากนัก ยกเว้นแต่จะเป็นสารของทางราชการเท่านั้น ที่มีลักษณะเป็นแบบแผนฟังยึดตามเป็นแบบฉบับได้

อุปสรรคของการสื่อสาร

อุปสรรคซึ่งขัดขวางการสื่อสารไม่ให้สัมฤทธิ์ผลสมประสงค์ ได้แก่

๑. ผู้สื่อสาร ขาดความรู้ และประสบการณ์ในเรื่องที่จะสื่อสาร หรือมีอคติไม่คิดต่อเรื่องที่จะสื่อสาร
๒. ตัวสาร มีความยากง่าย หรือสลับซับซ้อนไม่เหมาะสมกับผู้รับสาร ทำให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผล
๓. ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ต้องให้เหมาะสมกับระดับของผู้รับสาร และตรงตามเนื้อหาของเรื่องราวที่จะส่งสาร

จะส่งสาร

๔. ผู้รับสาร ขาดความรู้ ประสบการณ์ และขาดความสนใจ ย่อมทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร
๕. สื่อ ถ้าสื่อในการนำสารขัดข้องหรือไม่เหมาะสม ก็อาจเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารได้
๖. กาลเทศะและสภาพแวดล้อม เวลา สถานที่ และสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม จะเป็นอุปสรรคแก่

การสื่อสารเป็นอย่างมาก

ประโยชน์ของการเรียนวิชาการใช้ภาษา

๑. สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสัมฤทธิ์ผลสมประสงค์
๒. เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์และทันคน
๓. ช่วยรักษาวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยไว้ให้ยืนนานสืบต่อไป

ทักษะภาษาในการส่งและรับสาร

สรุปความสำคัญ

ทักษะ คือ สมรรถภาพในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างคล่องและผิดพลาดน้อย

ทักษะภาษาทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะทั้งสี่ อาจแบ่งได้

ออกเป็น ๒ พวก คือ

๑. ทักษะรับสาร ได้แก่ การฟังและการอ่าน
๒. ทักษะส่งสาร ได้แก่ การพูดและการเขียน

การใช้ภาษาในการสื่อสาร

๑. อุปสรรคของการสื่อสาร และวิธีแก้ไข

ก. ผู้ส่งสาร ขาดพื้นฐานความรู้และประสบการณ์

วิธีแก้ไข ต้องพัฒนาปรับปรุงตนเองให้มีความพร้อมยิ่งขึ้น

ข. ตัวสาร อาจซับซ้อนหรือลึกซึ้งเกินไป

วิธีแก้ไข ต้องเลือกวิธีนำเสนอให้เกิดอุปสรรคน้อยที่สุดหรือไม่เกิดขึ้นเลย

ค. ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น ใช้ภาษาผิดระดับ หรือเป็นสำนวนภาษาที่ไม่ตรงตามเนื้อหา

วิธีแก้ไข ต้องเลือกใช้ถ้อยคำให้สื่อความชัดเจนเป็นที่เข้าใจแก่ผู้รับสาร ไม่ใช่คำกำกวม

ง. ผู้รับสาร ขาดความรู้ประสบการณ์

วิธีแก้ไข ต้องพัฒนาปรับปรุงตนเองให้มีความพร้อมยิ่งขึ้น

จ. สื่อ สื่อขัดข้อง เขียนหวัดมาก ใช้ตัวพิมพ์และเลื่อน

วิธีแก้ไข หาสถานที่ใหม่, เลื่อนการประชุม, หลีกเลี้ยงไปใช้สื่ออย่างอื่น

ฉ. กาลเทศะ และสภาพแวดล้อม

เช่น - ชักชวนนักเรียนไปเข้าค่ายอาสาพัฒนาภาคฤดูร้อนในช่วงเวลาที่กำลังสอบไล่

- การเชิญวิทยากรไปบรรยายล่วงหน้าเพียงหนึ่งวัน

วิธีแก้ไข ต้องประมาณเวลาให้พอเหมาะ, เลือกเวลาที่เหมาะสม

๒. ฟังให้สัมฤทธิ์ผล

สัมฤทธิ์ แปลว่า ความสำเร็จ

ผล แปลว่า สิ่งที่ได้รับ

ฟังให้สัมฤทธิ์ผล หมายถึง ฟังให้ได้รับความสำเร็จ

โอกาสในการฟัง

๑. การฟังระหว่างบุคคล

- ไม่เป็นทางการ ได้แก่ ฟังขณะทักทายกัน, การสอบถาม ฯลฯ

- เป็นทางการ ได้แก่ ฟังในระหว่างการสัมภาษณ์, การแนะนำตัว

๒. การฟังในกลุ่มขนาดเล็ก

เป็นการสื่อสารถึงทางการ เช่น : - ในกลุ่มที่ใช้ความคิดร่วมกัน

๓. การฟังในที่ประชุม

มักค่อนข้างเป็นทางการ เช่น ฟังการบรรยาย, ฟังโอวาท, ฟังรายงาน

๔. การฟังวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์

ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการฟังอย่างไม่เป็นทางการ เช่น :- ฟังข่าว ฟังรายการความรู้, ฟังประกาศของทางราชการ

ระดับขั้นของการฟังให้สัมฤทธิ์ผล

๑. ทราบว่า จุดประสงค์ได้แก่อะไร
๒. ทราบว่า ความครบถ้วนแล้วหรือไม่
๓. พิจารณาได้ว่า น่าเชื่อถือหรือไม่
๔. เห็นว่า สารนั้นมีคุณค่าหรือไม่ อย่างไร

มารยาทในการฟัง

๑. การรับฟังเฉพาะผู้ใหญ่ ฟังสำรวมกิริยาอาการ สบตาผู้พูดเป็นระยะๆ
๒. การฟังในที่ประชุม ไม่ควรกระซิบกับคนที่อยู่ข้างเคียง ไม่ทำกิจกรรมส่วนตัว ไม่พูดแซง
๓. การฟังในที่สาธารณะ ควรรักษาความสงบ ไม่นำอาหารที่มีกลิ่นแรงเข้าไปในสถานที่นั้น ไม่เดินเข้าออกบ่อยๆ

๓. **การพูดให้สัมฤทธิ์ผล**

การพูดให้สัมฤทธิ์ผล หมายถึง พูดให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายต่างๆ

ข้อควรระวังและควรปฏิบัติ

๑. ผู้ฟังที่อยู่ในวัยต่างๆ กัน มีพื้นความรู้และประสบการณ์ต่างกัน ย่อมมีความสนใจและพร้อมที่จะฟังเรื่องราวต่างๆ กัน
๒. ผู้ฟังมักพอใจและพร้อมที่จะฟังผู้พูดให้เกียรติตน ให้ความสำคัญแก่ตน และให้ความเป็นกันเอง
๓. ผู้ฟังจะรับรู้ความหมายได้สมบูรณ์ก็ต่อเมื่อผู้พูดใช้ภาษาที่แจ่มแจ้ง ชัดเจน ลำดับความให้เข้าใจง่าย
๔. ผู้ฟังจะให้ความเชื่อถือและศรัทธาผู้พูด เมื่อเห็นว่าผู้พูดเป็นผู้รู้จริง ไว้วางใจได้และมีเจตนาดี

ภาษากับเหตุผล

๑. เหตุผล หมายถึง ความคิดอันเป็นหลักทั่วไป กฎเกณฑ์ รวมทั้งข้อเท็จจริง ข้อสนับสนุน ข้อสรุป ข้อตัดสินใจ
๒. โครงสร้างของการแสดงเหตุผล
  - ก. ตัวเหตุผล หรือข้อสนับสนุน
  - ข. ข้อสรุป คือ สารที่สำคัญที่สุด
๓. ภาษาที่ใช้แสดงเหตุผล
  - ก. ใช้สันธานเชื่อม (เพราะ.....จึง, ดังนั้น.....จึง, เพราะว่า, ก็เลย)
  - ข. แบบไม่ต้องใช้สันธานเป็นตัวเชื่อม
“ฉันจะไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคใดๆ ทั้งสิ้น ฉันได้รับการสั่งสอนอบรมอยู่เป็นนิจจากคุณพ่อคุณแม่ให้สู้เสมอ”
  - ค. ในการแสดงเหตุผลนั้น บางทีใช้กลุ่มคำเรียงกัน ให้เป็นการบ่งชี้ถึงเหตุผลหรือข้อสรุปให้ชัดเจนลงไป
“ข้าพเจ้าขอสรุปว่า.....ที่สรุปว่าเช่นนี้เหตุผลสำคัญคือ.....”
  - ง. ในการใช้ภาษาแสดงเหตุผล บางครั้งมีการแสดงเหตุผลหลายตอน
๔. กระบวนการแสดงเหตุผลและการอนุมาน กระบวนการแสดงเหตุผลมี ๒ ประเภท
  ๑. วิธีนรนัย คือ การแสดงเหตุผลจากส่วนรวมไปหาส่วนย่อย โดยเริ่มจากหลักทั่วไปกับกรณีเฉพาะกรณีหนึ่งแล้วอนุมานได้ข้อสรุปซึ่งเป็นกรณีเฉพาะอีกกรณีหนึ่ง
ตัวอย่าง มนุษย์ทั้งปวงต้องการปัจจัยสี่ ฉันเป็นมนุษย์ เพราะฉะนั้น ฉันต้องการปัจจัยสี่
  ๒. วิธีอุปนัย คือ การแสดงเหตุผลจากส่วนย่อยไปหาส่วนรวม
ตัวอย่าง “มะม่วงก็ดี มะพร้าวก็ดี มะขามก็ดี ล้วนมีพยางค์แรกกร่อนเสียงจากคำมากทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น คำที่ขึ้นต้นด้วยมะทุกคำจะกร่อนมาจากคำมากทั้งสิ้น”
บางครั้งเราอาจใช้วิธีการอีกวิธีหนึ่งที่เรียกว่า การใช้แนวเทียบ
ตัวอย่าง “การจัดดนตรีการกุศลในวันปิดภาคต้นได้กำไร การจัดดนตรีการกุศลในวันปิดภาคปลายควรจะได้กำไรเช่นกัน”

กระบวนการอนุมาน คือ กระบวนการคิดในการหาข้อสรุปจากเหตุผลที่มีอยู่
การอนุมานมี ๒ ประเภท คือ การอนุมานวิธีนรนัย และการอนุมานแบบอุปนัย

๕. ความหมายของคำและเหตุผล เหตุ หมายถึง สิ่งที่เป็นต้นกำเนิด ผล คือ สิ่งที่เกิดจากเหตุ

๖. การอนุมานโดยพิจารณาสาเหตุและผลลัพธ์ที่สัมพันธ์กัน การอนุมานแบบนี้ อาจจัดได้ว่าเป็น การอนุมานแบบอุปนัยนั่นเองเพราะข้อสรุปที่ได้ อาจไม่ใช่ข้อสรุปที่จำเป็นต้องเป็นจริงเสมอไป มี ๓ ประเภท คือ

๑. การอนุมานจากสาเหตุไปหาผลลัพธ์

“เด็กคนนี้อ่านหนังสือมาตลอดปีคาดว่าเขาคงสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้แน่ๆ ”

๒. การอนุมานจากผลลัพธ์ไปหาสาเหตุ

“การจราจรติดขัด เพราะรถชนกัน”

๓. การอนุมานจากผลลัพธ์ไปหาผลลัพธ์

“กฤตยาได้รับคำชมเชยจากผู้บังคับบัญชาบ่อยๆ เพราะเธอเป็นคนดีมีความรับผิดชอบสูง พวกเราจึงคาดกันว่า กฤตยาจะต้องได้รับการพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษในปีนี้”

การแสดงทรรศนะ

๑. **ทรรศนะ** หมายถึง ความคิดเห็นที่ประกอบด้วยเหตุผล
๒. **โครงสร้างของการแสดงทรรศนะ** การแสดงทรรศนะประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๓ ส่วนคือ
  ๑. **ที่มา** คือ เรื่องราวต่างๆ อันทำให้เกิดการแสดงทรรศนะ
  ๒. **ข้อสนับสนุน** คือ ข้อเท็จจริงหลักการที่ผู้แสดงทรรศนะนำมาใช้
  ๓. **ข้อสรุป** คือ สารที่สำคัญที่สุดของทรรศนะ
๓. **ความหลากหลายของการแสดงทรรศนะของคนในสังคมขึ้นอยู่กับสิ่งสำคัญ ๒ ประการคือ**
  ๑. **คุณสมบัติตามธรรมชาติของมนุษย์** (ไหวพริบ เชาวน์ปัญญา)
  ๒. **อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม** (ความรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อ ค่านิยม)
๔. **ทรรศนะแบ่งออกเป็น ๓ ประเภทใหญ่ๆ คือ**
  ๑. **ทรรศนะเกี่ยวกับข้อเท็จจริง** (กล่าวถึงเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังเป็นปัญหาถกเถียงกันอยู่)
  ๒. **ทรรศนะเกี่ยวกับคุณค่าหรือค่านิยม** (ประเมินว่าสิ่งใดดี สิ่งใดด้อย)
  ๓. **ทรรศนะเกี่ยวกับนโยบาย** (เป็นทรรศนะที่ชี้บ่งว่า ควรทำอะไร อย่างไรต่อไปในอนาคต หรือควรปรับปรุงแก้ไขสิ่งใดไปในทางใด)
๕. **วิธีใช้ภาษาในการแสดงทรรศนะ**
  ๑. **การใช้คำสรรพนามบุรุษที่ ๑** ประกอบด้วยคำกริยาหรือกลุ่มคำกริยา เช่น
ดิฉันเห็นว่า....., ผมขอสรุปว่า....., เราขอเสนอแนะว่า.....
  ๒. **การใช้คำหรือกลุ่มคำเพื่อชี้บ่งให้เห็นว่าเป็นการแสดงทรรศนะ**
เช่น คำว่า น่า น่าจะ คง คงจะ ควร พึง
๖. **ปัจจัยส่งเสริมการแสดงทรรศนะ มี ๒ ประการคือ**
  ๑. **ปัจจัยภายนอก** มีอาทิ สื่อ ผู้รับสาร บรรยากาศแวดล้อม
  ๒. **ปัจจัยภายใน** มีอาทิ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้ประสบการณ์ ทักษะคิด
๗. **แนวทางในการประเมินค่าทรรศนะ ควรเป็นดังนี้**
  ๑. **ประโยชน์และลักษณะสร้างสรรค์**
  ๒. **ความสมเหตุสมผล**
  ๓. **ความเหมาะสมกับผู้รับสารและกาลเทศะ**
  ๔. **การใช้ภาษา**

การใช้ถ้อยคำสำนวนให้มีประสิทธิภาพ

ถ้อยคำ หมายถึง คำพูดที่มนุษย์ใช้สื่อสารกันในทุกด้านกิจกรรมและในกิจการอื่นๆ

ความหมายของถ้อยคำ แบ่งเป็น

๑. **ความหมายเฉพาะคำ** หมายความว่า คำๆ หนึ่งมีความหมายในตัวเอง แต่สามารถใช้ได้หลายที่ แต่ก็ยังมีความหมายเฉพาะเดิม เช่น หน้า เมื่อเอามาใช้ ข้างเหนียวหน้ากึ่ง ก็ยังหมายถึงส่วนบนตามความหมายของหน้า หรือคำว่า ดาว ในความหมายของดวงดาว หรือมาเปรียบคนที่เด่นในวงการต่างๆ ก็ยังมีความหมายเฉพาะอยู่ว่า สวยเด่น เหมือนดวงดาว

๒. **คำที่มีความหมายเทียบเคียงกับคำอื่น** หมายถึง การนำถ้อยคำในภาษามาเทียบเคียงกันในแง่ต่างๆ กัน ได้แก่

- คำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น ทอง สุวรรณ กาญจนา เหม
- คำที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ขาว - ดำ ดี - ไม่ดี มนุษย์ - อมนุษย์
- คำที่มีความหมายร่วมกัน เช่น ขำ - ชัน ดัด - หั่น บั่น - ทอน งัด - แฉะ
- คำที่มีความหมายแคบกว้างต่างกัน เช่น เครื่องเขียน ได้แก่ ดินสอ ปากกา ไม้บรรทัด สมุด ฯลฯ

๑. **วิธีการใช้ถ้อยคำ**

๑. การใช้คำให้ตรงตามความหมาย มีความกระชับไม่เข้าใจเป็นอย่างอื่น
๒. การใช้คำให้ตามความนิยมของผู้ใช้ภาษาเดียวกัน เช่น น้ำท่วมเจิง (ใช้กันทั่วไป)
๓. การใช้คำให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล โดยใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคลและสถานที่
๔. การใช้คำไม่ซ้ำซาก รู้จักใช้คำแปลกๆ ที่มีความหมายใกล้เคียงหรือคล้ายกัน ไม่ใช่คำเดียวซ้ำๆ กัน
๕. การใช้คำให้เห็นภาพ คือการเติมคำทำยให้ชัดเจนไป เช่น จืดชืด ฉุนกึก แฉงแฉ่ เงียบสงัด

๒. **การใช้สำนวน** สำนวน หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียงไว้ตายตัว สลับที่หรือตัดตอนไม่ได้ ความหมายอาจจะไม่ตรงตามคำ แต่เป็นความเปรียบเปรยที่เข้าใจกันทั่วไป

การพิจารณาสำนวนไทย

สำนวนที่มีเสียงสัมผัส

๑. เรียง ๔ คำ เช่น ข้าวแดงแกงร้อน คอขาดบาดตาย
๒. เรียง ๖ คำ เช่น จิงก็รำข่าก็แรง หม่าไม่ตายขายไม่ขาด
๓. เรียง ๘ คำ เช่น กินอยู่กับปาก อยากรอยู่กับท้อง ความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอด

๔. เรียง ๑๐ คำ เช่น
เข้าป่าอย่าเสียเมือง เข้าเหมืองอย่าเสียขุน
คนรักเท่าผืนหนัง คนชังเท่าผืนเสื่อ
๕. เรียง ๑๒ คำ เช่น
ปลูกเรือนตามใจผู้อยู่ ผูกอุ้มตามใจผู้นอน
ไม่เห็นน้ำตักกระบอก ไม่เห็นกระรอกก่งหน้าไม้

สำนวนที่ไม่มีเสียงสัมผัส

๑. เรียง ๒ คำ เช่น ก่อหวอด แก้วแก้ว งามหน้า
๒. เรียง ๓ คำ เช่น กาคาบพริก ก้างขวางคอ
๓. เรียง ๔ คำ เช่น กิ่งทองใบหยก แก้วง่าหาเสี้ยน
๔. เรียง ๕ คำ เช่น ขนหน้าแข็งไม่ร่วง เขียนเสื่อให้วัวกลัว
๕. เรียง ๖ คำ เช่น กลิ่นไม่เข้ากายไม่ออก ปากไม่สิ้นกลิ่นน่านม
๖. เรียง ๗ คำ เช่น กินบนเรือนจืดบนหลังคา สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น
๗. เรียง ๘ คำ เช่น ไม้เห็นดินงู เห็นนมไม้ มะกอกสามตะกร้าป่าไม่ถูก

การใช้สำนวนไทยให้มีประสิทธิผล มีข้อสังเกตดังนี้

๑. ต้องทำความเข้าใจในสำนวนนั้นๆ อย่างดีเสียก่อนว่า สำนวนนั้นเปรียบความอย่างไร หรือมีความหมายที่ต้องการจะสอนเราเรื่องอะไร เช่น เห็นช้างขี้อย่าขี่ตามช้าง ในความหมายไม่ควรทำอะไรเอาอย่างคนอื่นโดยไม่คำนึงถึงฐานะหรือสภาพของตนเอง

๒. ต้องไม่ตีความหมายตรงคำของสำนวนนั้น เช่น กระต่ายตื่นตูม มิใช่แปลความว่า มีกระต่ายตัวหนึ่ง มันตื่นตื่นไม่เข้าท่า ซึ่งที่ถูกต้องเป็นความหมายเปรียบว่า เมื่อมีเหตุอะไรเกิดขึ้น ไม่ทันพิจารณาให้ถี่ถ้วนก็ตกใจเกินกว่าเหตุ

สำนวนบางสำนวนก็เป็นการบอกลักษณะหรือการกระทำ เช่น ขวานผ่าซาก หมายความว่า พูดตรงๆ อย่างไม่เกรงใจใคร

๘. ข้อความต่อไปนี้มีความกำกวมกี่คำ (ไม่นับคำซ้ำ)

“ในน้ำมันพืชมีสารต้านอนุมูลอิสระที่เรารู้จักกันดีคือวิตามินอี แต่นักวิทยาศาสตร์ญี่ปุ่นได้ค้นพบสารต้านอนุมูลอิสระที่สำคัญอีกชนิดหนึ่ง คือ โอรีซานอล สารนี้พบมากที่สุดในข้าว โดยเฉพาะในส่วนผิวของข้าวกล้องที่เรียกว่ารำข้าว”

๑. ๓ คำ   ๒. ๔ คำ   ๓. ๕ คำ   ๔. ๖ คำ

๑๐. ข้อใดมีคำสมาสที่มีการสร้างคำต่างจากคำอื่นอยู่ด้วย

๑. อาศรมบท กัลปพฤกษ์   ๒. อรรถศาสตร์ สัญประกาศ
๓. ชาติวดี นิธินาถ   ๔. มุนินทร์ คุรุภัณฑ์

๑๑. ข้อใดไม่มีคำสมาส

๑. มยุรฉัตรชุมสายพรายศรี พัดโบกพัชนี   ๒. ไพร่ฟ้าประชาชี ชาวบุรีศรีปรา
๓. ผาสุกรุกขมุล พูนสวัสดิ์สถาวร   ๔. เร่งพลโยธาพานรินทร์ เร่งรัดหัตดิน

๑๒. ข้อใดมีคำสะกดผิด

๑. แม่ครัวซื้อปลากระพงมาทอดน้ำปลา   ๒. ดอกอุตพิศเวลาบานจะส่งกลิ่นเหม็น
๒. สมเสร็จเป็นสัตว์ป่าหายากในปัจจุบัน   ๓. ชาวต่างประเทศบางคนชอบเลี้ยงแมวสีสวาด

๑๓. ข้อใดสะกดถูกทุกคำ

๑. ปริซึม แกรนิต แคลเซียม   ๒. ซิมแปนซี โคบอลต์ แคปซูล
๓. เคนเตอร์ โซเดียม ไดนาไมท์   ๔. โอเอซิส ทังสเดน เซลลูโลส

๑๔. ข้อใดไม่ปรากฏในคำอธิบายศัพท์ในพจนานุกรมต่อไปนี้

ตะปู น. สิ่งที่ทำด้วยโลหะ มีปลายแหลม หัวมนแบน ขนาดต่างๆ กัน สำหรับตรึงสิ่งอื่นให้แน่น โดยใช้ค้อนเป็นต้นตอกลงไป, ตาปู ก็เรียก

๑. ชนิดของคำ   ๒. ตัวอย่างการใช้คำ   ๓. คำที่เขียนต่างไป   ๔. คำอธิบายศัพท์

๑๕. คำประพันธ์ต่อไปนี้มีคำยืมภาษาต่างประเทศกี่คำ (ไม่นับคำซ้ำ)

พืชมุขย์สุดสวาดเป็นชาติยักษ์ จงคิดหักความสวาดให้ขาดสูญ
กลับไปอยู่คูหาอย่าอาดูร   จงเพิ่มพูนภวนารักษาธรรม

๑. ๗ คำ   ๒. ๘ คำ   ๓. ๙ คำ   ๔. ๑๐ คำ

๑๖. คำภาษาอังกฤษในข้อใดไม่สามารถใช้คำไทยแทนได้

๑. ภาพยนตร์การ์ตูนสมัยนี้ดูแล้วไม่สบายตาเหมือนสมัยก่อน
๒. เธอช่วยเช็กให้ก่อนได้ไหมว่าสินค้าที่เราจะส่งไปขายมีจำนวนเท่าใด
๓. สมาชิกกำลังดีเบตกันยกใหญ่ว่าใครสมควรเป็นนายกสมาคม
๔. ครูที่ดีต้องเป็นโมเดลให้ลูกศิษย์ยึดถือปฏิบัติตามได้

๑๗. ข้อใดมีศัพท์บัญญัติจากคำภาษาอังกฤษอยู่ด้วย

๑. อุปลาร อุปลัมภ์ อุปสงค์   ๒. นพเก้า นพเคราะห์ นพรัตน์
๓. จักรพรรดิ จักรवाल จักรราศี   ๔. ไตรภูมิ ไตรรงค์ ไตรลักษณ์

๑๘. ข้อใดใช้คำผิดความหมาย

๑. ความคิดของเด็กคนนี้หลักแหลมทีเดียว
๒. บางคนบอกว่ากินข้าวเหนียวแล้วอยู่ท้องดี
๓. คนขายของพูดจนอ่อนใจ แม่บ้านก็ยังไม่ยอมซื้อ
๔. เขานัดกับฉันหลายครั้งแล้ว แต่มีอันต้องแกล้วคลาดกันทุกที

๑๙. ข้อใดใช้คำผิดความหมาย

๑. เวลาไปเยี่ยมเพื่อนที่บ้านเขามักจะมีขนมติดตัวไปด้วย
๒. คนขับรถไม่คิดใจเอาความกับคนบ้าที่ขว้างปารถของเขา
๓. ช่างไฟฟ้ามาติดตั้งเครื่องซักผ้าให้ฉันเรียบร้อยแล้ว
๔. กองทหารกำลังบุกเข้าโจมตีและรบติดพันกันกว่า ๑ วันแล้ว

๒๐. ข้อความต่อไปนี้มีคำสันธานและคำบุพบทกี่คำ (นับคำซ้ำ)

“น้ำเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อร่างกายของมนุษย์ และทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้ ถ้าร่างกายขาดน้ำเราจะไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้เลย”

๑. สันธาน ๒ คำ บุพบท ๑ คำ
๒. สันธาน ๒ คำ บุพบท ๒ คำ
๓. สันธาน ๑ คำ บุพบท ๒ คำ
๔. สันธาน ๑ คำ บุพบท ๑ คำ

๒๑. ข้อใดใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง

๑. คุณปู่เหล่าไม่เรียวยาวหลายกิ่ง หลานๆ จึงไม่กล้าชนมาก
๒. ในสนามเด็กเล่นที่โรงเรียนเรามีไม้ลิ้นให้เด็กๆ เล่นหลายชุด
๓. วันจันทร์ให้นักเรียนนำไม้้อดมาคนละแผ่น ครูจะสอนฉลุไม้
๔. พี่ชายเดินนับไม้หอมรถไฟได้หลายท่อนแล้ว

๒๒. ข้อความต่อไปนี้มีคำนามและคำกริยาหลักอย่างละกี่คำ (ไม่นับคำซ้ำ)

“กิจกรรมนั้นเป็นของดี แต่สถาบันอุดมศึกษาไม่ได้ตั้งขึ้นสำหรับรับนักศึกษาเพื่อทำกิจกรรม กิจกรรมมีไว้ให้นักศึกษาใช้เวลาว่างทำประโยชน์และเปลี่ยนบรรยากาศ”

๑. นาม ๗ คำ กริยา ๘ คำ
๒. นาม ๖ คำ กริยา ๘ คำ
๓. นาม ๗ คำ กริยา ๗ คำ
๔. นาม ๖ คำ กริยา ๖ คำ

๒๓. ข้อใดไม่ใช่ประโยคความเดียว

๑. ผลไม้เมืองหนาวหลายชนิดจะมีน้ำตาลฟรักโทสมากกว่าผลไม้เมืองร้อน
๒. ภาวะไขมันไตรกลีเซอไรด์ในเลือดสูงเกิดจากการรับประทานน้ำตาลฟรักโทสมากเกินไป
๓. การควบคุมอาหารมีความสำคัญมากเพราะทำให้น้ำหนักตัวลดลงได้อย่างรวดเร็ว
๔. การลดไขมันไตรกลีเซอไรด์ในชั้นแรกควรควบคุมอาหาร โดยเฉพาะอาหารกลุ่มแป้ง

๒๔. ข้อใดเป็นประโยชน์ของความซื่อ

๑. ปัจจุบันระบบอินเทอร์เน็ตมีบทบาทอย่างมากทั้งในหมู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่
๒. โลกของอินเทอร์เน็ตมีสารประโยชน์ ความบันเทิง ความรู้ และการสื่อสารมากมาย
๓. ทุกวันนี้เราจะสังเกตเห็นว่ามีอินเทอร์เน็ตคาเฟ่แฝงอยู่ในธุรกิจหลายประเภท
๔. ในร้านอาหาร โรงแรม สปา ห้างสรรพสินค้า และโรงพยาบาลบางแห่งมีมุมของอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ที่นั่น

๒๕. ข้อใดเป็นประโยชน์สมบูรณ

๑. หัวข้อการสนทนาเรื่องความเป็นเลิศในกีฬายิมนาสติกของประเทศไทย
๒. การศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนากีฬายิมนาสติก
๓. การแข่งขันยิมนาสติกอย่างต่อเนื่องและการสนับสนุนส่งเสริมจากรัฐ
๔. ประเทศไทยให้ความสำคัญกับกีฬายิมนาสติกมาช้านานต่อเนื่อง

๒๖. ประโยคในข้อใดใช้คำพุ่มเพื่อย

๑. เขาคงจะหิวแล้วได้ยื่นไปเองว่าฉันเรียกเขา
๒. สาววัยรุ่นบางคนชอบสวมสร้อยเล็กๆ ที่ข้อเท้า
๓. คริมนี่มีสรรพคุณในการที่จะทำการลบเลือนรอยแผลเป็น
๔. นักข่าวรุมล้อมนายกรัฐมนตรึ เพื่อสัมภาษณ์เรื่องเครื่องบินตก

๒๗. ข้อใดใช้ภาษากำกวม

๑. ผู้ป่วยถูกย้ายไปจากห้องพิเศษ
๒. เจ้าหน้าที่ที่เงินรถคนไข้ออกไปแล้ว
๓. ผู้ที่บาดเจ็บเล็กน้อย แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้
๔. เมื่อท่านประสงค์จะใช้บริการของโรงพยาบาล โปรดทำตามขั้นตอน

๒๘. จำนวนในข้อใดมีความหมายต่างจากกลุ่ม

๑. ปากว่าตาขยิบ
๒. ปากเหยี่ยวปากกา
๓. ปากหวานก้นเปรี้ยว
๔. ปากปราศรัยน้ำใจเชือดคอ

๒๙. จำนวนในข้อใดใช้เติมในช่องว่างของข้อความต่อไปนี้ไม่ได้

“ฉันเตือนเธอแล้วว่าอย่าไปทะเลาะกับคนเลวๆ อย่างนั้น มีแต่ผลเสีย เหมือนเธอ .....”

๑. เอาไม้ซีก ไปจัดไม้ซุง
๒. เอาทอง ไปรูดกระเบื้อง
๓. เอาเนื้อหนู ไปปะเนื้อช้าง
๔. เอาพิมเสน ไปแลกกับเกลือ

๓๐. ข้อใดใช้สำนวนต่างประเทศ

๑. แม่ของฉันถูกลอตเตอรี่บ่อย
๒. นิตยสารที่ออกใหม่ขายดีเป็นพิเศษเพราะถูกใจวัยรุ่นมาก
๓. ก้องกัมมิจามากที่ถูกเลือกให้เป็นผู้แทนของโรงเรียนไปประกวดสุนทรพจน์
๔. คนที่ถูกฝังจำนวนมาก รุมต่อยอาจตายเพราะหลอดลมบวมจนหายใจไม่ออก

๓๑. ข้อใดใช้ภาษาต่างระดับกับข้ออื่น
๑. ถ้าพูดถึงโซเดียมเกือบทุกคนก็จะนึกถึงอาหารรสเค็ม
  ๒. อาหารรสเค็มจะมีรสชาติถูกปากมากกว่าอาหารรสจืดๆ
  ๓. คนใช้บางคนรับไม่ได้เลยกับการกินอาหารรสจืดซีด
  ๔. ผู้ประกอบกิจการอาหารจึงเลือกใช้เกลือโพแทสเซียมแทน
๓๒. ราชศัพท์ในข้อใดใช้เดิมในช่องว่างได้ถูกต้อง
- “พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ..... โดยรถพระที่นั่งจากพระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต ไป ..... ในงาน “มัดหมี่มัดใจเด็ก” ณ บริเวณสวน โรงแรมเชงกรีลา”
๑. เสด็จ ทรงเป็นประธาน
  ๒. เสด็จ ทรงเป็นองค์ประธาน
  ๓. เสด็จฯ เป็นประธาน
  ๔. เสด็จฯ เป็นองค์ประธาน
๓๓. พาดหัวข่าวข้อใดไม่แสดงความเห็น
๑. ทีมเศรษฐกิจเร่งมือลดความเชื่อมั่นต่างชาติ
  ๒. ผวาการเมืองระหว่างประเทศถึงจุดเดือด
  ๓. สินค้าโภคภัณฑ์ร่วงระนาว นักเก็งกำไรหอย
  ๔. ผิดคาดตลาดหุ้นอเมริกันพุ่งทะยานกว่า ๔๘๐ จุด
๓๔. ข้อความต่อไปนี้เป็นคำประพันธ์ชนิดใด
- “ข้าไหว้พระบาทสามองค์พระอิศวรผู้ทรงอุสุภราชฤทธิรอน
ข้าไหว้พระนารายณ์สี่กรทรงครุฑเขจร
จะปราบอรินทร์เรืองรงค์”
๑. กาพย์
  ๒. กลอน
  ๓. โคลง
  ๔. ฉันท์
๓๕. ข้อความต่อไปนี้ขาดข้อมูลใดเกี่ยวกับเทศกาลอาหาร
- “ลิ้มลองความอร่อยอย่างหลากหลายของ “เมี่ยงหลากหลาย” เช่น เมี่ยงผักโขม เมี่ยงปลาตุก และอีกมากมาย ที่ห้องอาหารครัวคุณชาย โรงแรมเมืองหลวง ถนนบรมราชชนนี ตลอดเดือน”
๑. สถานที่จัดงาน
  ๒. เวลาที่แน่นอน
  ๓. ชื่องาน
  ๔. ตัวอย่างอาหาร
๓๖. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในข้อความต่อไปนี้
- “ความสัมพันธ์นั้นอาจหมายถึงความถึงเห็นชอบเห็นพ้องกันโดยไม่แย้งกัน ความจริงงานทุกอย่างหรือการอยู่เป็นสังคมย่อมต้องมีความแย้งกัน ความคิดต่างกันไม่เสียหาย แต่อยู่ที่จิตใจของเรา ถ้าเราใช้หลักวิชาและความปรองดองด้วยการใช้ปัญญา การแย้งต่างๆ ย่อมเป็นประโยชน์”
๑. การไม่ขัดแย้งกันก่อให้เกิดความสัมพันธ์
  ๒. ตามปกติทุกสังคมย่อมมีความขัดแย้งกัน
  ๓. ความขัดแย้งอาจเป็นประโยชน์หากเรารู้จักแก้ไขด้วยปัญญา
  ๔. หลักวิชาและความปรองดองสามารถแก้ไขความขัดแย้งได้ทุกอย่าง

๓๗. คุณสุชัยบอกลูกค้าว่า “บางคนบอกผมว่าอยากจะติดตั้งก๊าซเอ็นจีวี แต่กลัวจะมีปัญหาอื่นๆ ตามมา ความจริงแล้วถ้าารถของคุณได้รับการติดตั้งด้วยอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐาน โดยคนติดตั้งที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน แล้วละก็ รับรองไม่มีปัญหาอื่นๆ ตามมา”

ข้อใดตรงกับคำกล่าวของคุณสุชัย

๑. อย่าเพิ่งกลัว ถ้ายังไม่ได้ลองติดตั้ง
๒. ไม่มีปัญหา ถ้าผู้เชี่ยวชาญติดตั้งให้ตามมาตรฐาน
๓. อย่าลังเลใจ เชิญติดตั้งได้ทันที
๔. ไม่มีปัญหา แต่ต้องให้เราติดตั้งให้

๓๘. ข้อใดเป็นสาระสำคัญของข้อความต่อไปนี้

“คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยรู้ตัว ยังคงอยากได้อะไรที่มากขึ้นๆ ไม่ว่าจะเงินทองเกียรติยศชื่อเสียง หรือความรัก และถ้ามันจะไม่ได้อะไรสักอย่าง ความทุกข์ก็ยังมีมากขึ้นตามวัยที่มากขึ้นด้วย”

๑. คนเราเมื่ออายุมากขึ้นก็ย่อมมีความอยากได้มากขึ้นตามวัย
๒. ถ้าคนเรามีความอยากได้ไม่มีที่สิ้นสุดก็จะมีทุกข์
๓. คนส่วนใหญ่อยากได้ของบางอย่างแล้วไม่ได้ จึงเกิดความทุกข์ใจ
๔. ส่วนใหญ่ความทุกข์ของคนเกิดจากความอยากได้เงินทองเกียรติยศ

๓๙. ข้อใดไม่อาจอนุมานได้จากข้อความต่อไปนี้

“วันนี้ได้รับคำสั่งให้ย้ายที่นั่งทำงานไปอยู่ใกล้ๆ เจ้านาย คงต้องเหนื่อยแน่เลย ถ้าต้องเกร็งอยู่ตลอดเวลาทำงาน”

๑. ผู้พูดกลัวเจ้านาย
๒. ผู้พูดไม่ชอบทำงานหนัก
๓. ผู้พูดรู้ว่าเจ้านายดุ
๔. ผู้พูดไม่ชอบเครียดเวลาทำงาน

๔๐. ข้อใดไม่อาจอนุมานได้จากข้อความต่อไปนี้

“ในงานวัน “สุขภาพดี” เชิญตรวจสุขภาพฟรีสำหรับ ๔ โรคที่ใกล้ตัวคนเมืองกรุง คือ โรคหัวใจ โรคอ้วน โรคเครียด และโรคมุมิแพ้”

๑. คนกรุงเทพฯ ส่วนหนึ่งเป็นโรคอ้วน
๒. คนกรุงเทพฯ เป็นโรคเครียดได้ง่าย
๓. คนกรุงเทพฯ เป็นคนที่มีโรคมกกว่าคนเมืองอื่น
๔. ผู้คนมักเป็นโรคมุมิแพ้เพราะความแออัดในเมืองกรุง

๔๑. ข้อใดไม่อาจอนุมานได้จากข้อความต่อไปนี้

“คุณแม่มักพูดเสมอว่ามีเพื่อนดี ทุกคนมีน้ำใจ เกื้อกูล ช่วยเหลือกัน คุณแม่พบปะสังสรรค์ นัดกินข้าวกับเพื่อนๆ เป็นประจำ ยิ่งต่างคนต่างเกษียณแล้วก็มีเวลาว่างมากขึ้น”

๑. แม่เป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี
๒. เพื่อนของแม่ไม่ต้องทำงานประจำ
๓. แม่ไปทัศนจรกับเพื่อนๆ บ่อยๆ
๔. เพื่อนของแม่ต่างดูแลทุกข์สุขกัน

๔๒. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของผู้เขียนข้อความต่อไปนี้

โลกมีลักษณะคล้าย หนังสือ
อยู่กับบ้านเปรียบถึอ นิ่งไว้
เริ่มท่องเที่ยวนั้นคือ เริ่มอ่าน
เกี่ยวหนึ่งหน้าหนึ่งให้ เรื่องรู้ต่างกัน

๑. ส่งเสริมให้รักการอ่าน
๒. เปรียบเทียบโลกกับหนังสือ
๓. สนับสนุนให้เดินทางท่องเที่ยว
๔. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

๔๓. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของผู้เขียนข้อความนี้

“เส้นใยอาหารหรือที่เรียกว่าไฟเบอร์ แม้จะไม่ใช่สารอาหารแต่เป็นสิ่งจำเป็นต่อร่างกาย มีอยู่มากในพืช ผัก ผลไม้ ธัญพืชต่างๆ ในพืชแต่ละชนิดจะมีปริมาณและชนิดของเส้นใยอาหารต่างกัน เพื่อให้ร่างกายได้รับเส้นใยอาหารอย่างสม่ำเสมอจึงควรรับประทานอาหารที่ปรุงและประกอบด้วยผักเป็นประจำ และควรรับประทานผลไม้สด ซึ่งจะให้เส้นใยอาหารมากกว่าการดื่มน้ำผลไม้ นอกจากนี้ควรรับประทานอาหารประเภทถั่วเมล็ดแห้ง และข้าวซ้อมมือเป็นประจำ”

๑. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งอาหารที่มีไฟเบอร์จำนวนมาก
๒. อธิบายประโยชน์ของเส้นใยอาหารประเภทพืช ผัก ผลไม้
๓. แนะนำอาหารที่ทำให้ร่างกายได้รับไฟเบอร์อย่างต่อเนื่อง
๔. เชิญชวนให้คนทุกวัยรับประทานผลไม้สดแทนการดื่มน้ำผลไม้

ให้ใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถาม ข้อ ๔๔-๔๕

- ๑) ปัจจุบันหัตถกรรมที่ผลิตจากกระดาษเส้นใยพืชกำลังได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง นอกจากกระดาษสาแล้ว ยังมีเส้นใยจากพืชอื่นๆ อีก เช่น ใยสับปะรด กาบกล้วย เปลือกข้าวโพด มูลช้าง ฟางข้าว ผักตบชวา ฯลฯ
๒) เพราะเป็นผลิตภัณฑ์ที่แลเห็นความสวยงามของเส้นใยจากธรรมชาติ
๓) วัสดุจากธรรมชาติเหล่านี้มีอยู่มากมายในเมืองไทย เป็นการเพิ่มมูลค่าด้วยวิธีง่ายๆ จากภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔) ลงทุนน้อย เกิดประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อม มีการสร้างงานสร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่น

๔๔. ส่วนใดเป็นสาระสำคัญของข้อความข้างต้น

๑. ส่วนที่ ๑ และ ๒   ๒. ส่วนที่ ๒ และ ๓   ๓. ส่วนที่ ๓ และ ๔   ๔. ส่วนที่ ๑ และ ๔

๔๕. ผู้เขียนมุ่งจะสนับสนุนการพัฒนาในด้านใด

๑. การผลิตกระดาษจากเส้นใยธรรมชาติ   ๒. ศิลปะของงานหัตถกรรม
๓. ภูมิปัญญาท้องถิ่น   ๔. อาชีพของชุมชน

๔๖. ใจความสำคัญของข้อความต่อไปนี้อยู่ที่ส่วนใด

- ๑) พลาสติกเป็นวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน
  - ๒) ภาชนะพลาสติกนิยมใช้บรรจุสิ่งของต่างๆ ไม่ว่าจะร้อนหรือเย็น
  - ๓) ข้อเสียของพลาสติกคือย่อยสลายช้าและยังมีผลทำให้โลกร้อนยิ่งขึ้น
  - ๔) ขยะพลาสติกที่ลอยในมหาสมุทรมียังมีจำนวนถึง ๔๖,๐๐๐ ชิ้น ต่อ ๒.๖ ตารางกิโลเมตร
๑. ส่วนที่ ๑ และ ๒   ๒. ส่วนที่ ๑ และ ๓   ๓. ส่วนที่ ๒ และ ๔   ๔. ส่วนที่ ๓ และ ๔

๔๗. ข้อใดที่ข้อความต่อไปนี้ไม่ได้กล่าวถึง

“ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีช่วยให้เรามีของใช้ที่ทันสมัย เบาขึ้น ยืดหยุ่นและทนทานยิ่งขึ้น สามารถทำรูปแบบและสีสันทันได้หลากหลายดั่งใจ สามารถใช้แทนวัสดุธรรมชาติ เช่น ไม้ ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่นับวันจะร่อยหรอลงไปทุกที”

๑. ข้อเด่นของผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี
๒. ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี
๓. ประเภทของผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี
๔. ความสำคัญของผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี

๔๘. จากข้อความต่อไปนี้ ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

“ทุกคนมีความสามารถตามความถนัดของตน เขาย่อมสบายใจเมื่อได้อยู่ในวงการที่นิยมความถนัดของเขาเพราะทำให้เขาเป็นคนเด่น มีความสำคัญในวงการนั้น แต่เขาจะรู้สึกดีเยี่ยมเมื่อเข้าไปในวงการที่มีได้รู้ลึกถ้อยองวิชาหรือความสามารถของเขา”

๑. ทุกคนพอใจที่จะได้เป็นคนสำคัญ
๒. คนเราเด่นดังไม่ได้ในทุกวงการ
๓. บุคคลในบางวงการไม่นิยมผู้ดีด้อยกว่าตน
๔. คนที่มีความสามารถอาจรู้สึกดีเยี่ยมเมื่อขาดคนยกย่อง

ใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบ ข้อ ๔๙-๕๐

“ไข้หวัดใหญ่พบมากทุกอายุ โดยเฉพาะในเด็กจะพบมากเป็นพิเศษ แต่อัตราการตายมักจะพบในผู้ป่วยที่มีอายุมากกว่า ๖๕ ปี หรือผู้ที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ โรคปอด โรคไต เป็นต้น

การฉีดวัคซีนเป็นวิธีที่ป้องกันได้ผลมากที่สุด สามารถลดอัตราการติดเชื้อ ลดอัตราการนอนโรงพยาบาล ลดโรคแทรกซ้อน และลดการหยุดงาน

ไข้หวัดเป็นการติดเชื้อไวรัสที่ทำให้เกิดอาการน้ำมูกไหล มีไข้ไม่สูง ส่วนไข้หวัดใหญ่เป็นการติดเชื้อของระบบทางเดินหายใจ ซึ่งอาจจะลามลงไปปอดผู้ป่วยจะมีอาการค่อนข้างเร็ว ไข้สูงกว่าไข้หวัดปอดศีรษะอย่างรุนแรง ปวดกล้ามเนื้อ อ่อนเพลีย”

๔๙. ข้อความข้างต้นไม่ได้กล่าวถึงเรื่องใด

๑. วิธีป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สำหรับผู้ที่ไม่ได้ฉีดวัคซีน
๒. ความแตกต่างของโรคไข้หวัดและโรคไข้หวัดใหญ่
๓. ระหว่างป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ผู้ป่วยจะปฏิบัติงานไม่ได้
๔. ไข้หวัดใหญ่เป็นโรคซ้ำเติมผู้สูงอายุและผู้ที่มีโรคประจำตัวอยู่แล้ว

๕๐. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องตามข้อความข้างต้น

๑. ไข้หวัดใหญ่เป็นโรคอันตรายมากสำหรับผู้สูงอายุ
๒. คนวัยเด็กเป็นไข้หวัดใหญ่จำนวนมากกว่าคนวัยอื่นๆ
๓. คนในวัยหนุ่มสาวจะติดเชื้อโรคไข้หวัดใหญ่น้อยที่สุด
๔. ความรุนแรงของโรคไข้หวัดใหญ่อาจทำให้เสียชีวิตได้

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบ ข้อ ๕๑-๕๓

“ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมกล่าวว่าภาวะโลกร้อนไม่ได้ก่อให้เกิดความหายนะเพียงอย่างเดียว แต่จะมีประเทศในแถบซีกโลกเหนือที่สามารถประหยัดพลังงานจากการทำความร้อนได้มากขึ้น นักเดินเรือสามารถใช้ทางลัดไปขั้วโลกเหนือได้เพราะน้ำแข็งละลาย พื้นที่ป่าไม้ในโลกอาจขยายตัวขึ้น ในบางประเทศ เช่น แคนาดา รัสเซีย ยุโรปเหนือ และมองโกเลีย มีแนวโน้มว่าจะได้รับประโยชน์จากภาวะโลกร้อนมากที่สุดคือจะได้รับผลผลิตทางเกษตรเพิ่มขึ้น เพราะนักวิจัยจำนวนมากเชื่อว่าหากโลกร้อนขึ้นพื้นที่เพาะปลูกก็จะเกิดมีทางขั้วโลกเหนือมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าไม่มีสิ่งเลวร้าย อันเป็นผลจากภาวะโลกร้อนเกิดขึ้นในประเทศเหล่านี้”

๕๑. ข้อใดที่ข้อความข้างต้นกล่าวถึง

๑. ประเภทของผลผลิตทางเกษตรที่จะบังเกิดขึ้น
๒. ลักษณะของผลกระทบจากภาวะโลกร้อนที่ประเทศเหล่านี้ได้รับ
๓. รายชื่อทั้งหมดของประเทศที่จะได้รับประโยชน์จากภาวะโลกร้อน
๔. ตัวอย่างประโยชน์ที่ประเทศทางซีกโลกเหนือจะได้รับจากภาวะโลกร้อน

๕๒. ข้อความที่ว่า “หากโลกร้อนขึ้น พื้นที่เพาะปลูกก็จะเกิดมีทางขั้วโลกเหนือมากขึ้น” มีความหมายตามข้อใด

๑. การมีพื้นที่เพาะปลูกเป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ
๒. ผลผลิตทางการเกษตรขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศเป็นสำคัญ
๓. เมื่ออากาศอุ่นขึ้น พื้นที่ซึ่งเคยหนาวจัดจะมีผลผลิตเปลี่ยนไป
๔. ผลผลิตทางการเกษตรในเขตร้อนเดิมจะเป็นผลผลิตของเขตหนาวซึ่งกลายเป็นเขตร้อน

๕๓. ข้อใดไม่อาจอนุมานได้จากข้อความข้างต้น

๑. การคมนาคมทางทะเลของประเทศแถบซีกโลกเหนือจะสะดวกขึ้นเมื่ออากาศอุ่นขึ้น
๒. ประเทศเหล่านี้จะลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานการทำความร้อนลงได้
๓. แม้ประเทศเหล่านี้จะประสบความสูญเสียจากภาวะโลกร้อน แต่ก็จะได้ประโยชน์จากภาวะความร้อนนั้นด้วย
๔. ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนจะเปลี่ยนไป เพราะไม่คุ้นเคยกับการเพาะปลูกพืชผลที่อยู่ในเขตร้อนมาก่อน

๕๔. ในข้อความต่อไปนี้ ก. คืออะไร

“ก. ทำจากถั่วเหลืองทั้งเมล็ดซึ่งมีจมูกถั่วเหลือง

- ก. มีแคลเซียมสูงและมีวิตามินดี
- ก. มีรสอร่อยและมีกลิ่นหอมของงาคั่ว
- ก. ทุกหยดให้คุณค่าทางโภชนาการ”

๑. ขนมอบที่ทำจากถั่วเหลืองและงาคั่ว

๒. เครื่องดื่มที่ทำจากถั่วเหลืองและงาคั่ว

๓. อาหารคาวที่ทำจากถั่วเหลือง

๔. อาหารเสริมที่ทำจากงาคั่ว

๕๕. การฟังในข้อใดมีจุดมุ่งหมายต่างกับข้ออื่น

- ๑. วันดีฟังถ่ายทอดสดการแถลงนโยบายของรัฐบาล
- ๒. วันเพ็ญฟังการอภิปรายเรื่องใช้ชีวิตอย่างไรให้พอเพียง
- ๓. วันรุ่งฟังวิทยุรายการตลาดเช้าข่าวสด
- ๔. วันงามฟังเพลงในรายการดนตรีทิวศิลป์

๕๖. “วินัยฟังรายการวิทยุ มีข้อความตอนหนึ่งว่า “ตลอดชีวิตที่ผ่านมาเราจะรู้สึกว่ามีไม่พอ ต้องมีนั่นมีนี่เสียก่อน แล้วเราจะอิ่มจะเต็ม สิ่งหนึ่งที่เราไม่เคยได้รับการสอนก็คือ ไม่ว่าเราจะพัฒนาความสามารถในการหาเงินทอง หาของ หาความรักให้ได้มากสักเท่าใดก็ตาม น้ำในแก้วไม่มีวันเต็มเพราะความอยากในใจเราไม่เคยหยุด” หลังจากฟังแล้ว เขาบอกกับตนเองว่า ผู้พูดต้องการให้คนเราลดความต้องการของตัวเองลงเพื่อความสุขในชีวิต”

จากสถานการณ์ในข้อความข้างต้นแสดงว่าวินัยมีสัมฤทธิ์ผลในการฟังระดับใด

- ๑. เข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูด
- ๒. รับรู้ข้อความได้ครบถ้วน
- ๓. บอกได้ว่าสิ่งที่ฟังน่าเชื่อถือ
- ๔. ประเมินได้ว่าสิ่งที่ฟังมีประโยชน์

๕๗. ข้อใดเป็นคำพูดที่ประธานในที่ประชุมควรใช้เมื่อต้องการจะสรุปความเห็น

- ๑. วันนี้เราได้ใช้เวลาในการอภิปรายกันมายืดเยื้อพอสมควรแล้ว ผมคิดว่าเราควรตัดสินใจได้แล้ว
- ๒. ความคิดเห็นของผู้เข้าประชุมทุกท่านล้วนน่าสนใจ ผมจึงคิดว่าจะรับไว้พิจารณาในโอกาสต่อไป
- ๓. ข้อคิดเห็นต่างๆ ที่ผู้เข้าประชุมได้เสนอมามีมากพอที่เราจะตัดสินใจได้ ผมจึงขอประมวลความคิดเห็นในที่ประชุมพิจารณา
- ๔. การประชุมครั้งนี้เราได้เปิดโอกาสให้ทุกท่านแสดงความคิดเห็นอย่างจุใจ ผมจึงขอให้ยุติการแสดงความคิดเห็น

๕๘. คำพูดในข้อใดไม่มี ความหมายเชิงตำหนิ

- ๑. อาหารที่ขายตามรถเข็นโซ่จะสกปรกไปเสียทุกร้าน
- ๒. กระเป๋านี้จะเก๋ทีเดียว ถ้าหากใบเล็กกว่านี้สักหน่อย
- ๓. ผ้าไทยบางชนิดถ้าซักรวมกับผ้าสีอ่อนแล้วคุณจะเสียใจ
- ๔. ฝีมือทำอาหารของคุณทำให้ฉันไม่ต้องหาวิธีลดน้ำหนักเลย

๕๕. “คาราฮิงุชิหนึ่งแสดงบทร้ายได้สมจริงจนผู้ดูบางคนเกลียด เธอไปซื้อของตามตลาดแม่ค้าก็ไม่ขายให้
สุดท้ายลูกสาวอายุ ๑๐ ขวบ คุณละครที่คาราฮิงุชิแสดง สุดท้ายจะคุยกับลูกเสมอเวลาดูโทรทัศน์”

คำพูดในข้อใดแสดงว่าทักษะในการดูของสุคาถูกต้อง

๑. ยายคนนี้ใจร้ายมาก ลูกไม่ควรเอาอย่าง

๒. ลูกอย่าไปเกลียดเขาเลย เขาแสดงไปตามบทบาทเท่านั้น

๓. แม้ว่าเราเลิกดูละครเรื่องนี้เถอะ คนอะไรร้ายจนทนไม่ไหวแล้ว

๔. ลูกต้องเข้าใจนะนี่เป็นการแสดง ลูกดูเขาแล้วลองคิดว่าทำตัวอย่างนั้นเหมาะไหม

๖๐. จากข้อความต่อไปนี้ คำใดไม่สามารถใช้เป็นคำหลักในการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเรื่อง พายุวงช้าง
“พายุวงช้างมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า พายุขนาดใหญ่ น้ำ หรือพายุน้ำ ในท้องถิ่นบางแห่งเรียกว่า ลม
วงงหรือลมหัวกูด”

๑. วงงช้าง

๒. พายุน้ำ

๓. ลมวงง

๔. นาคเล่นน้ำ

๖๑. ข้อใดใช้ภาษาเหมาะสมกับการเขียนรายงาน

๑. แผ่นดินไหวที่มณฑลเสฉวน เป็นเรื่องธรรมดาๆ ของธรรมชาติที่ไม่มีใครคาดถึง

๒. ผลพวงที่เราขูดเอาทรัพยากรธรรมชาติใต้ดินขึ้นมาใช้ ทำให้เปลือกโลกใต้ดินมีช่องว่างขึ้นมากมาย

๓. แผ่นดินไหวที่เกิดขึ้นจากน้ำมีอันมี ๓ อย่างคือ การทดลองระเบิดปรมาณูใต้ดิน การกักเก็บน้ำใน
เขื่อนและการระเบิดเหมืองแร่

๔. ในอนาคตแผ่นดินไหวจะเกิดมากขึ้นและรุนแรงมากขึ้น เพราะแผ่นดินไหวแต่ละครั้งมีผลกระทบ
ต่อเปลือกโลก

๖๒. รายงานทางวิชาการส่วนใดที่ใช้ภาษาไม่เหมาะสม

๑) พริกเป็นสมุนไพรที่คนไทยทุกคนรู้จักดี

๒) นักวิจัยพบว่าพริกมีสารแคปไซซินสูง สารนี้มีฤทธิ์ในการลดความเจ็บปวด

๓) และช่วยระบบการย่อย และการไหลเวียนของโลหิต ป้องกันโรคหัวใจ โรคกระเพาะ

๔) ตอนหลังนักวิจัยก็พบอีกว่า สารตัวนี้มีผลในเรื่องเพิ่มการเผาผลาญไขมัน ทำให้ช่วยลดน้ำหนักตัว
ได้ด้วย

๑. ส่วนที่ ๑

๒. ส่วนที่ ๒

๓. ส่วนที่ ๓

๔. ส่วนที่ ๔

๖๓. ข้อความส่วนใดในจดหมายกิจธุระต่อไปนี้ไม่จำเป็นต้องกล่าวถึง

๑) ด้วยชมรมวิทยาศาสตร์จะจัดการแข่งขันโต้วาทีระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องในงานสัปดาห์
วิทยาศาสตร์ ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๑

๒) ซึ่งการแข่งขันโต้วาทีจำเป็นต้องมีคณะกรรมการตัดสินเพื่อหาผู้ชนะ

๓) ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นกรรมการตัดสินการโต้วาทีรอบชิงชนะเลิศ

๔) ในวันพุธที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๑ เวลา ๑๓.๐๐-๑๔.๓๐ น. ณ ห้องประชุม

๑. ส่วนที่ ๑

๒. ส่วนที่ ๒

๓. ส่วนที่ ๓

๔. ส่วนที่ ๔

๖๔. ประกาศข้อใดไม่ชัดเจน

๑. ชายเพียงผ่ตัด MIZUHO สภาพดีมาก ราคา ๑๑๐,๐๐๐ บาท ติดต่อ โทร. ๐๘๕๑๐๐๐๐๐
๒. รับสมัครแพทย์ Part Time โรคทั่วไป ซอยลาดพร้าว ๔๕ ติดต่อนายแพทย์สมชาย
๓. รับสมัครครูมัธยมต้น ปริญญาตรี เอกคณิตศาสตร์ ติดต่อที่ nmt-school@hotmail.com
๔. บรรยายพิเศษเรื่อง “ฟื้นวิกฤตด้วยความคิดสร้างสรรค์” ๕ ส.ค. ๒๕๕๑ สอบถามและซื้อบัตรได้ที่ Thai Ticket Major ทุกสาขา

๖๕. ข้อใดใช้ศัพท์เฉพาะในการประชุมแทนข้อความที่ขีดเส้นใต้ได้ถูกต้อง ตามลำดับ

“ในการประชุมเพื่อจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติประจำปี ๒๕๕๒ ของสมาคมครูภาษาไทย ผู้ทำ หน้าที่พิจารณาเรื่องที่อยู่ในวาระการประชุม ได้อภิปรายเพื่อกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมต่างๆ และเสนอให้ผู้ทำหน้าที่ควบคุมการประชุมแต่งตั้งคณะบุคคลทำหน้าที่จัดแสดงนิทรรศการการประกวดผลงานวิชาการของครูภาษาไทย”

๑. ผู้เข้าประชุม ประธาน คณะอนุกรรมการ
๒. กรรมการ รองประธาน คณะกรรมการ
๓. ผู้เข้าประชุม รองประธาน คณะกรรมการ
๔. กรรมการ ประธาน คณะอนุกรรมการ

๖๖. ข้อใดเป็นพรรณนาโวหาร

๑. วัดโบราณและตะกุ่มๆ อยู่ในบรรยากาศที่ขมุกขมัว พระวิหารหลวงดูสง่างาม ทีมที่ไปด้วยม่านฝนอยู่เนิ่นนาน
๒. หมู่บ้านอันไกลโพ้นมีวัดโบราณอยู่ในใจกลาง ถึงงานบุญใหญ่ ชาวบ้านต่างพากันเดินทางจากบ้านไกลเคียงเพื่อมาร่วมบุญ
๓. เมืองสามทิวปรากฏเรื่องราวในตำนานเก่าที่จารึกไว้ในคัมภีร์ไบเบิล ว่าอยู่ไกลไปในหุบเขาห่างไกล อันชนต่างเผ่าไม่เคยเข้าไปถึง
๔. เมืองอันใหญ่กว้างเป็นที่ตั้งของอารามในพระพุทธศาสนาฝ่ายอริยวาสี เป็นแหล่งศึกษาพระไตรปิฎกสำหรับภิกษุจากเมืองไกลเคียง

๖๗. ข้อความต่อไปนี้ไม่ใช่วิธีอธิบายตามแบบใด

“โรคอูบัติน้ำ” เป็นโรคที่กลับมาระบาดใหม่ หลังจากเคยเกิดขึ้นแล้วหายไปหรือพบหลังจากที่ไม่เคยมีการระบาดในพื้นที่เดิมมาเป็นเวลานาน เช่น โรคเท้าช้าง ไข้ทรพิษ เป็นต้น

๑. นิยาม
๒. ให้อตัวอย่าง
๓. เปรียบเทียบ
๔. กล่าวซ้ำโดยใช้ถ้อยคำอื่น

๖๘. ข้อใดเป็นการบรรยาย

๑. จังหวัดกาญจนบุรีเชิญชวนให้ไปชมงาน “เมืองประวัติศาสตร์ ธรรมชาติอัศจรรย์ สวรรค์นักผจญภัย”
๒. พลพายต่างได้ตัวอย่างสะพริบพร้อม เร้าแรงให้เรือพุ่งไกลไปในสายน้ำอันเขียวกราก
๓. ประชาชนปลอ้อยใจให้ไหลเลื่อนไปกับกระแสน้ำ ความปราดเปรี้ยวของเรือระดับพระกาฬ และเสียงพายอันเร้าระทึก
๔. สายฝนกระหน่ำหนาวจนเจ็บหน้า แต่ไม่สามารถสยบเสียงเฮที่เป็นจังหวะของคนดู ผสานกับเสียงสุยเสียงจ้วงของพลพาย

๓๕. ข้อใดมีการโน้มน้าวใจน้อยที่สุด

๑. ห้องพักสไตล์ส่วนตัว พร้อมสระว่ายน้ำ และ โคมไฟระย้าในห้องนั่งเล่น
๒. ห้องพักแบบเดอลูกซ์ในโรงแรมที่ชายหาดสวยที่สุดแห่งหนึ่งของไทย
๓. ห้องพักกว้างขวางในบรรยากาศที่คุณประทับใจตลอดไป
๔. ห้องพักในโอกาสวันหยุดสุดสัปดาห์ของคุณและสมาชิกในครอบครัว

๓๖. ข้อใดไม่ใช่บทโฆษณาที่มีสาร โน้มน้าวใจ

๑. โรงเรียนอนุบาลนำสมัย คุณแลบุตรหลานของท่านให้มีสุขภาพดี อบอุ่นใจ ไร้กังวล
๒. การบริหารกายเป็นกิจกรรมที่มีลีลาเชื่องช้า แต่ช่วยการไหลเวียนของโลหิตและทำให้จิตใจแจ่มใส
๓. รถยกทรงขุดปีศาจทรงพลัง กร้าวแกร่งทุกพื้นที่ ทนทาน ไม่มีวันตายตลอดการใช้งาน
๔. ละครเรื่องใหม่โดยนักแสดงมืออาชีพ เนื้อหาสนุกสนาน ได้สาระ ยกระดับจิตใจ

๓๗. ข้อใดเป็นการเรียงลำดับประเด็นความคิดที่เหมาะสมสำหรับเรียงความเรื่อง “การแต่งกายของจิ๋ว”

- ก. ลวดลายที่ปักบนเสื้อผ้าสื่อความหมายถึงความเป็นมงคลและความถูกต้อง ดีงาม เช่น นกกระสา หมายถึง การมีอายุยืนขวัญยืน
- ข. สิ่งสำคัญมากอย่างหนึ่งของการแสดงจิ๋วก็คือ เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ที่มีรายละเอียดบ่งบอกสถานะของตัวละคร
- ค. เสื้อผ้าสีเหลืองอ่อนเป็นสัญลักษณ์ของกษัตริย์ สีแดงเป็นของเสนาบดีหรือจอมทัพ ส่วนสีเขียวเป็นชุดสำหรับขุนนางฝ่ายขุน
- ง. เครื่องประดับที่จำเป็นอีกอย่างหนึ่งก็คือ ศิราภรณ์ซึ่งประดับด้วยหมวกประเภทต่างๆ มงกุฏและเครื่องตกแต่งอื่นๆ

๑. ข. - ก. - ง.   ๒. ก. - ก. - ข. - ง.   ๓. ง. - ข. - ก. - ก.   ๔. ก. - ข. - ก. - ง.

๓๘. ข้อความต่อไปนี้ข้อใดควรเป็นลำดับที่ ๔

- ก. ธุรกิจส่วนมากใช้โสตทัศนูปกรณ์ แสดงให้เห็นถึงผลกระทบร่วมกันของเสียงและสายตา
- ข. โสตทัศนูปกรณ์เป็นเครื่องช่วยในการมองเห็นของผู้ฟัง
- ค. อันตรายอย่างยิ่งถ้าคุณจะไม่ลบบทบาทตัวเอง แล้วมอบบทพระเอกให้แก่โสตทัศนูปกรณ์
- ง. ทำให้เกิดความเข้าใจหรือความเชื่อในจุดที่คุณต้องการทำให้เห็น

๑. ข้อ ก.   ๒. ข้อ ข.   ๓. ข้อ ค.   ๔. ข้อ ง.

๓๙. ข้อความต่อไปนี้เหมาะจะเป็นส่วนใดของเรียงความเรื่อง “อุดมการณ์ของชาวจีนในเมืองไทย”

“ในบรรดากลุ่มชาวจีนที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่ในเมืองไทยดังกล่าว ชาวจีนแต่จีนนับเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็นชาวจีนฮกเกี้ยน รองลงมาอีกคือชาวจีนไหหลำและชาวจีนกวางตุ้ง ส่วนชาวจีนแคะนั้นมีจำนวนน้อยที่สุด”

๑. ส่วนนำเรื่อง
๒. ประเด็นสำคัญของเรื่อง
๓. ส่วนขยายความ
๔. ส่วนสรุปเรื่อง

๘๐. ถ้าเรียงลำดับคำอธิบายวิธีทำอาหารต่อไปนี้เป็นขั้นตอนที่ต่อจากข้อ ๕ ตามโจทย์

๑. ต้มน้ำในหม้อด้วยไฟกลาง แล้วใส่ตะไคร้ใบมะกรูด
๒. ล้างหอยแมลงภู่ ปูม้า กุ้ง และปลาหมึกให้สะอาด
๓. ปรงรสด้วยน้ำปลา มะนาว พริกขี้หนู แล้วเสิร์ฟร้อนๆ
๔. แล้วจึงใส่กุ้ง ปลาหมึก และเห็ดฟาง
๕. เมื่อน้ำเดือดจัดใส่หอยแมลงภู่และปูม้า

๑. ข้อ ๑.   ๒. ข้อ ๒.   ๓. ข้อ ๓.   ๔. ข้อ ๔.

๘๑. ข้อใดมีคำเลียนเสียง

๑. บ้างแอ๊ดจัดการประสานเสียง   ๒. ตื่นสะดุ้งเขาประดั่งระฆังก้อง
๓. บ้างกอบปรายเบียโปรยอยู่ไกรยกราว   ๔. ชาวบ้านนอกตกใจร้องให้ดัง

๘๒. ข้อใดไม่มีจินตภาพทางการเคลื่อนไหว

๑. มีหมี่ฟ้าด่าขลับ ขึ้นไม้ฝับลับไวถึง   ๒. กระจงกระจิดเตี้ย วิ่งเรี่ยเรี่ยนำเอ็นดู
๓. กระจอกหางพัวพู่ โพรงไม้้อยู่คู่ไล่ตาม   ๔. เลียงผาอยู่ภูเขา หนาวพรายเพราะเขาเปลี่ปลาย

๘๓. คำประพันธ์ต่อไปนี้ มีวรรณศิลป์เด่นตามข้อใด

- แอกงอนอ่อนงามโอพาร ชงฉานทานชูเฉลิมปลาย
บัลลังก์บดเหลี่ยมเป็นเรือนเก็จ กระจกพื้นกระจังเพชรบัวหงาย
๑. การเล่นคำ การเลียนเสียงวรรณยุกต์   ๒. การสรรคำ การใช้ภาพพจน์
  ๓. สัมผัสพยัญชนะ การเล่นจังหวะ   ๔. การใช้โวจน์ การใช้คำอุปมา

๘๔. คำประพันธ์ต่อไปนี้ไม่ใช้กลวิธีใดในการแต่ง

- อันชาติใดไร้ช่างชำนาญศิลป์ เหมือนนารินไร้โฉมบรรโลมสง่า
ใครใครเห็นไม่เป็นที่จำเริญตา เขาจะพากันเขี่ยให้อับอาย
๑. ความเปรียบ   ๒. สัมผัสพยัญชนะ   ๓. การซ้ำคำ   ๔. การเล่นคำ

๘๕. ข้อใดใช้ภาพพจน์

๑. จะแหวะหาถ้าท่านเหมือนเมื่อเป็นไวย ก็จะได้รับนิมนต์ขึ้นบนจวน
๒. อายูยีนหมื่นเท่าเสาศิลา อยู่คู่ฟ้าดินได้ตั้งใจปอง
๓. โอ้เชนนีสีกาได้มาเห็น จะลงเล่นกลางทุ่งเหมือนมุงหมาย
๔. จนดึกดาวพราวพร่างกลางอัมพร กระจเรียนร่อนร้องก้องเมื่อสองยาม

๘๖. ข้อความต่อไปนี้ใช้ภาพพจน์กี่แห่ง

- ผลเคื่อเมื่อสุกไซร์ มีพรรณ
ภายนอกแดงคูฉัน ชาดป้าย
ภายในข่อมแมลงวัน หนอนบ่อน
จุดตั้งคนใจร้าย นอกนั้นดูงาม
๑. ๑ แห่ง   ๒. ๒ แห่ง   ๓. ๓ แห่ง   ๔. ๔ แห่ง

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๘๗-๘๘

งานก็ต้องถูกงด   น้ำตาท่วมรถที่ผ่อนมาหลายปี
มองปีกอัญมณี   รถเครื่องถูกยัดบายบายเพื่อนซี
วันหลังถ้ามีเวลา   จะซื้อเอ็งกลับมาอีกที

๘๗. คำประพันธ์ข้างต้นใช้ภาพพจน์ตามข้อใด

๑. อติพจน์ และบุคลลวัต   ๒. สัญลักษณ์ และอุปลักษณ์
๓. บุคลลวัต และสัญลักษณ์   ๔. อุปลักษณ์ และอติพจน์

๘๘. คำประพันธ์ข้างต้นไม่สะท้อนปัญหาด้านใด

๑. สังคม   ๒. แรงงาน   ๓. ครอบครัว   ๔. เศรษฐกิจ

๘๙. ข้อใดใช่วรรณภาษา

๑. นาวาเอียงเสียงกุกกุกขึ้นร้อง   มันดำล่องน้ำไปช่างไวเหลือ
๒. ตลิ่งเบื้องบูรพาศาลาลาน   เรือขนานจอด โขยกันจ่อแจ
๓. ถึงวัดแจ้งแสงจันทร์จรัสเรือง   แลชำเลื่องเหลียวหลังหลังน้ำตา
๔. พี่เร่งเตือนเพื่อนชายพายกระชอก   ถึงสามโลกต้องแดคยั้งแผดแสง

๙๐. ข้อใดไม่ใช่บทเจรจา

๑. เมื่อติดคุกทุกขั้ถึงเจ้าทุกเข้าค่า   ต้องกลืนกล้ำ โศกเสร้านั้นเหลือแสน
    ช่างขุนช่างคิดคดทำทดแทน   มันดูแคลนว่าพี่น้องยากยับ
๒. ถึงตัวไปใจยังนับอยู่ว่าพี่   น้องนี้กลัวบาปทั้บเมื่อดับจิต
    หลึงเคียวชายครองเป็นสองมิตร   ถ้ามีปิลิตเสียให้เปลืองไม่ตามใจ
๓. แต่นี้คูกริยาเป็นช้านาน   หาว่าขานตอบโด้อย่างไรไม่
    ทั้งรักทั้งแค้นแน่นฤทัย   ความอาลัยปิ่นป่วนยวนวิญญา
๔. ค้วยขุนช่างอ้างว่ารับสั่งให้   ใครจะขัดขึ้นไว้ก็กลัวผิด
    จนใจจะมีไปก็สุดฤทธิ์   ชีวิตอยู่ได้พระบาท

๙๑. จากคำประพันธ์ต่อไปนี้ ข้อใดไม่อาจออนุมานได้ว่าเป็นบุคลิกภาพของผู้พูด

- พระพี่พระผู้ผ่าน   ภพอุต คมเอย
ไปชอบเชษฐี้นหยุด   ร่มไม้
เชษฐาร่วมคชยุทธ์   เผยเกียรติ ไว้แฮ
สืบกว่าสองเราไสร้   สุดสิ้นถามี
๑. กล้าหาญ   ๒. เจ้าโวหาร   ๓. สุภาพ   ๔. ถ่อมตน

๕๒. คำประพันธ์ต่อไปนี้มีจุดประสงค์ตามข้อใด

ถึงจนทนสู้กัด   กินเกลือ
อย่าเที่ยวแลเนื้อเถื่อ   พวกพ้อง
อดอยากเขียงอย่างเสื่อ   สงวนศักดิ์
โซ่ที่เสาะใส่ห้อง   จับเนื้อกินเอง

๑. ให้รู้จักอดทน   ๒. ให้รู้จักประมาณตน   ๓. ให้รู้จักรักศักดิ์ศรี   ๔. ให้รู้จักช่วยเหลือตนเอง

๕๓. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงอาวุธในการต่อสู้

๑. พวกพลพาชีวิตีกระทบ รำทวนสวนประจบโลมแพง
๒. นายกองแกว่งดาบวาววับ ต่างจับพลวิ่งเข้าชิงชัย
๓. โรมรูกบูกไปแต่ลำพัง ไล่หลังพวกพลเข้ารณรงค์
๔. บ้างเป่าซุจดุจดึงปืนใหญ่ ฉัตรชัยมณฑกนกลับ

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ ๕๔-๕๕

๑. อย่าโสกนักพัตตร์น้องจะหมองศรี เจ้าผันหน้ามานี้จะบอกให้
๒. ทรงพระชราหนักหนาแล้ว ทูลกระหม่อมเมียมแก้จงหักใจ
๓. ลูกเอ๋ยมีกรรมก็จำไป เงินเฟื้องเบี้ยโพกก็ไม่มี
๔. รู้ตัวชั่วแล้วแก้กลอยใจ โมโหมืดไปไม่ทันคิด

๕๔. ข้อใดมีน้ำเสียงของผู้พูดต่างกับข้ออื่น

๑. ข้อ ๑.   ๒. ข้อ ๒.   ๓. ข้อ ๓.   ๔. ข้อ ๔.

๕๕. ข้อใดสะท้อนความเชื่อ

๑. ข้อ ๑.   ๒. ข้อ ๒.   ๓. ข้อ ๓.   ๔. ข้อ ๔.

๕๖. คำสอนต่อไปนี้มี ข้อใดเป็นการกระทำหรือลักษณะที่ควรละเว้น

๑. ใครเกะกะระราน อดกลั้น   ๒. เท็จและจริงงานเจือ คละเคล้า
๓. รอบคอบชอบแลผิด ก่อนพร้อม   ๔. เห็นห่างโมหะร้อน ริษยา

๕๗. ข้อใดไม่ใช่คำสอนเฉพาะผู้เป็นหัวหน้าเท่านั้น

๑. ความลับอย่าให้ทาส   จับที่
    ปกปิดมิดจงดี   อย่าแพร่
๒. คูซ้าคูเมื่อใช้   งานหนัก
    คูมิตรพวงสารัก   เมื่อไร
๓. ซ่อนเงื่อนงำน้ำซุ่น   ชังใน
    ภายนอกทำแจ่มใส   สดหน้า
๔. จัดทำโทษแก่ผู้   ผิดจรรยา   นั้นนา
    ใจจุงเมตตามัน   มากไว้

๕๘. ข้อใดแสดงความเชื่อที่ยังปรากฏในปัจจุบัน

- ๑. เครื่องอาวุธสุดห้าวอย่าข้ามกราย   อย่างนอนซ่ายสตรีมีภักดิ์
- ๒. อนึ่งเขพะอย่าถ่มเมื่อลมพัด   ไปถูกสัตว์เสื่อมมนต์คลกาถา
- ๓. ว่าเข้าตรูสุริโยโธทัย   ตื่นนอนให้หามโมโหอย่าโกรธา
- ๔. ทิ้งไม้ลำคำเรือนแลเชื่อนคอก   ใครลตออกอ้อปลักษณ์เสียดศีร์

๕๙. ข้อใดแสดงบทบาทสำคัญของชาวนาได้ชัดเจน

- ๑. เขาเป็นสุขเรียบเรียบเงียบสงัด   มีปวิคณ์เป็นไปไม่วิตถาร
- ๒. เกิดเพราะการเก็บเกี่ยวด้วยเกี่ยวใคร   ใครเล่าไถคราดพื้นพื้นแผ่นดิน
- ๓. เขาก็ขับโคกระบือถือคันไถ   สำราญใจตามเขตประเทศถิ่น
- ๔. ยึดหางยามชักไปตามใจจันต์   หางยามผินตามใจเพราะใครเอย

๑๐๐. คำสอนในข้อใดไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตปัจจุบัน

- ๑. อย่างซิงสุกก่อนห้ามไม่งามดี   เมื่อบุญมิกงจะมาอย่างปรารมภ์
- ๒. อย่างเกียจคร้านการสตรีจนิยม   จะอุดมสินทรัพย์ไม่อับจน
- ๓. ยามสิ้นแสงสุริยาอย่าไปไหน   จุดได้ไฟเข้าไปส่องในห้องก่อน
- ๔. จะผัดหน้าทาแป้งแต่งอินทรีย์   คุณวิพวเนื่ออย่าเหลือเกิน

เฉลย

๑๑.	๑.	๒.	๒.	๓.	๒.	๔.	๔.	๕.	๑.	๖.	๓.	๗.	๓.	๘.	๒.	๙.	๓.	๑๐.	๔.
๑๑.	๒.	๑๒.	๔.	๑๓.	๔.	๑๔.	๒.	๑๕.	๔.	๑๖.	๑.	๑๗.	๑.	๑๘.	๔.	๑๙.	๑.	๒๐.	๒.
๒๑.	๑.	๒๒.	๓.	๒๓.	๓.	๒๔.	๓.	๒๕.	๔.	๒๖.	๓.	๒๗.	๒.	๒๘.	๒.	๒๙.	๓.	๓๐.	๓.
๓๑.	๔.	๓๒.	๑.	๓๓.	๑.	๓๔.	๑.	๓๕.	๒.	๓๖.	๔.	๓๗.	๒.	๓๘.	๒.	๓๙.	๒.	๔๐.	๓.
๔๑.	๓.	๔๒.	๓.	๔๓.	๓.	๔๔.	๔.	๔๕.	๔.	๔๖.	๒.	๔๗.	๓.	๔๘.	๓.	๔๙.	๑.	๕๐.	๓.
๕๑.	๔.	๕๒.	๒.	๕๓.	๔.	๕๔.	๒.	๕๕.	๔.	๕๖.	๑.	๕๗.	๓.	๕๘.	๑.	๕๙.	๔.	๖๐.	๑.
๖๑.	๔.	๖๒.	๔.	๖๓.	๒.	๖๔.	๒.	๖๕.	๔.	๖๖.	๑.	๖๗.	๓.	๖๘.	๑.	๖๙.	๒.	๗๐.	๓.
๗๑.	๔.	๗๒.	๑.	๗๓.	๔.	๗๔.	๑.	๗๕.	๔.	๗๖.	๒.	๗๗.	๑.	๗๘.	๓.	๗๙.	๓.	๘๐.	๔.
๘๑.	๓.	๘๒.	๔.	๘๓.	๓.	๘๔.	๔.	๘๕.	๒.	๘๖.	๓.	๘๗.	๒.	๘๘.	๑.	๘๙.	๓.	๙๐.	๓.
๙๑.	๔.	๙๒.	๓.	๙๓.	๓.	๙๔.	๔.	๙๕.	๔.	๙๖.	๒.	๙๗.	๓.	๙๘.	๓.	๙๙.	๒.	๑๐๐.	๓.

